

ĐỨC CHÚA TRỜI ĐƯỢC NHẬN DIỆN BỞI NHỮNG ĐẶC TÍNH CỦA NGÀI

 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con cảm ơn Ngài vì đặc ân dẫn dắt chúng con đến đây Beaumont, Texas, lần nữa. Khi con nhìn quanh những ban công này, nhớ lại những lần khi chúng con ở đây trước đây, và những điều vĩ đại mà Ngài đã làm, không nghi ngờ gì nhiều người trong những người đó đang ngồi ngay tại đây tối nay. Nếu Ngài đã không chạm vào thân thể đau ốm của họ, họ sẽ không ở đây tối nay, nhưng Ngài đã làm, và họ ở đây. Nhiều kỷ niệm đọng lại, nó sẽ đi vào cõi Đời đời với chúng con.

2 Chúng con cầu xin Ngài ban cho chúng con sự tuôn đổ lớn của Thánh Linh. Xin ban phước cho chúng con. Xin ban phước cho mọi hội thánh, mọi thành viên.

3 Và, Chúa ôi, xin đặc biệt ban phước cho người anh em trẻ yêu dấu của chúng con ở đây, Anh Pearry Green, bước ra hàng đầu để cố gắng đưa ra Điều này. Xin cho người dân của—của thành phố đáng yêu này thấy được tình—tình cảm mà người thanh niên này dành cho những người ở đây, để mang họ đến với Đấng Christ mà anh ấy yêu mến. Và anh ấy đang cố gắng mang vào mọi chức vụ mà anh ấy sẽ nghĩ rằng điều đó sẽ đúng, rằng anh ấy đã được kiểm tra bởi Lời, và anh muốn thấy nhiều người được cứu.

4 Xin giúp chúng con, Cha ôi, trong những nỗ lực của chúng con, khi chúng con dâng chính mình cho Ngài để phục vụ, cho sự tôn vinh và vinh hiển của Đức Chúa Trời. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

5 Bây giờ, chúng ta...cứ nhớ, mỗi đêm bây giờ, hãy mang theo người nào đó với anh em, hoặc gọi điện thoại và nói với ai đó, và nói với mọi mục sư, mọi giáo hội. Cho dù đó là gì đi nữa, ngay cả

khi họ khác với chúng ta, miễn là anh chị em có thể đi vào, ngồi xuống, cư xử tử tế, chúng ta chắc chắn biết ơn sâu sắc sự hiện diện của anh chị em ở đây.

6 Và bây giờ hãy mang theo Kinh Thánh của anh em, mang theo một cây bút chì, viết xuống dòng chữ. Hãy đi, tìm kiếm chúng, kiểm tra chúng với Lời và xem chúng có đúng hay không. Thấy không? Và thế thì đừng nhận lấy hệ thống thần học của riêng mình, chỉ lấy nó theo cách Kinh Thánh được viết. Đấy, nhiều lần chúng ta có thể nói, “Nó có nghĩa là *thế này*, *đây* là những gì Nó có nghĩa.” Đức Chúa Trời không cần người thông giải nào, Ngài thông giải Lời của Chính Ngài. Thấy không?

7 Đức Chúa Trời phán, “Hãy có sự sáng,” và có sự sáng. Điều đó không cần—không cần sự thông giải nào. Ngài...Nó đã xảy ra đúng như cách Ngài phán. Ngài phán, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai,” và nàng đã chịu thai. Điều đó không cần bất kỳ sự thông giải nào.

8 Đức Chúa Trời đã hứa những điều nào đó cho thời đại này phải ứng nghiệm! Ngài đã nói điều đó, nó không cần sự thông giải lúc đó. Đức Chúa Trời đã phán vậy, và Ngài thông giải, chính Ngài, vì vậy do đó Kinh Thánh nói Nó không phải là không có sự thông giải riêng. Đức Chúa Trời thông giải Lời của Chính Ngài bằng cách chứng thực Nó.

9 Bây giờ tôi tự hỏi liệu chúng ta sẽ đứng lên trong khi chúng ta đọc Lời Ngài, từ Sách Hê-bơ-rơ, chương 1 không. Lý do tôi yêu cầu anh em đứng lên, là vì sự tôn kính của Lời này. Tôi tin rằng Lời là Đức Chúa Trời, “Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” đó là chủ đề của những chiến dịch của chúng ta. Do đó, khi chúng ta đọc Bản in của chính Ngài ở đây trên Lời này, chúng ta đứng. Khi chúng ta tuyên thệ trung thành với lá cờ, khi lá cờ của chúng ta đi ngang qua, chúng ta đứng trong danh dự của lá cờ của chúng ta, đất nước của chúng ta, chúng ta nên làm điều đó. Thế thì, chúng ta nên đứng biết bao khi chúng ta đọc Lời Đức Chúa Trời! Hê-bơ-rơ 1:1-3, khi chúng ta đọc:

Đời xưa Đức Chúa Trời, đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách,

Rồi trong những ngày sau rốt này đã phán dạy với chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà đã lập lên kế tự trên mọi sự, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian;

Con là ở trong sự sáng chói của sự vinh hiển Ngài, và hình bóng được bày tỏ của bản thể Ngài, và lấy lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật, khi Ngài đã làm xong sự thanh tẩy tội lỗi của chúng ta, bèn ngồi xuống bên hữu của Đấng Tôn Nghiêm ở trên nơi rất cao;

¹⁰ Chúng ta hãy cầu nguyện. Bao nhiêu người bây giờ, với đầu và tấm lòng cúi xuống, muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện, rằng qua buổi nhóm này, ở đâu đó, Đức Chúa Trời sẽ đáp ứng yêu cầu của anh chị em? Cứ giơ tay lên. Chúa nhìn thấy bàn tay của bạn.

¹¹ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, theo như mắt thường của con người có thể nhìn thấy, có một khối bàn tay ở khắp nơi. Chắc chắn sự mặc khải của Anh Green và ước muốn đến của con, là đúng. Bây giờ, Cha ôi, xin ban cho họ sự ao ước của họ, theo Lời Ngài và lời hứa của Ngài. Chúng con giao phó họ cho Ngài. Và xin cho đời sống chúng con thật ăn khớp với Lời, để Lời sẽ trở nên xác thịt ở giữa chúng con và sẽ ban cho dân sự đức tin để rút ra từ lời kê khai của họ trên Thiên đàng, mà Chúa Jêsus đã giải quyết cho họ từ lâu, vì tội lỗi và bệnh tật của họ, khi họ đang trong cuộc hành trình. Xin ban phước cho chúng con giờ này, chúng con cầu nguyện, khi chúng con chờ đợi Ngài bày tỏ cho chúng con Lời Ngài, và làm cho Nó trở nên xác thịt ở giữa chúng con. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mời các bạn ngồi.

¹² Bây giờ tôi muốn, nếu anh em chỉ cố gắng, đừng di chuyển nhiều hơn những gì anh em có thể giúp đỡ, tôi muốn nói là đứng dậy và đi, cho đến chỉ bốn mươi lăm, năm mươi phút tiếp theo, điều gì đó giống như thế. Bây giờ, sự—sự—...

¹³ Vấn đề là đây, chúng ta muốn biết Lẽ thật là gì. Và đó là một Lẽ thật duy nhất mà tôi biết, là Kinh Thánh. Bây giờ, Đức Chúa Trời sẽ phán xét thế giới ngày nào đó, chúng ta tin rằng, và mỗi người trong chúng ta sẽ được mang vào trong sự Hiện diện của Ngài để chịu sự phán xét. Tôi có một vài ghi chú được viết ra ở đây, và những câu Kinh Thánh mà tôi muốn tham khảo trong vài phút.

¹⁴ Bây giờ hãy nhớ, nếu tôi hỏi tối nay, “Có người Công giáo nào ở đây không?”

“Vâng,” họ sẽ nói. Và có lẽ...

“Ồ, Đức Chúa Trời sẽ phán xét thế gian bằng điều gì?”

Họ sẽ nói, “Giáo hội Công giáo.”

¹⁵ Rồi tôi sẽ nói lại, “Giáo hội Công giáo nào?” Họ không đồng ý. Có nhiều ý kiến bất đồng. Một bên là người La-mã, và bên kia là người Hy Lạp, và Chính thống giáo, vân vân. Chúng ta có nhiều. Nếu tôi nói...

¹⁶ Người Giám Lý sẽ đứng lên, nói, “Ngài sẽ phán xét điều đó bởi giáo hội Giám Lý.”Ồ, nếu vậy, thì Báp-tít không có cơ hội. Và nếu họ xét đoán điều đó bởi Báp-tít, thì Giám Lý không có cơ hội.

¹⁷ Bởi vì, hãy nhớ, một trích dẫn nhỏ của Lời, một (không phải tất cả, chỉ không phải tất cả của một câu), chỉ một chút về sự tin sai Lời, đã gây ra mọi sự chết, mọi bệnh tật, mọi buồn phiền. Đó là Ê-va, trong vườn Ê-đen. Bây giờ nếu tất cả điều này phải trả giá bằng điều đó, chỉ vì một phụ nữ hiểu lầm Lời...Bà—bà đã không cố ý làm điều đó, bà đã “bị lừa dối,” Kinh Thánh nói. “Bị lừa dối,” bởi Lời, đã gây ra tất cả điều này, thế thì anh em và tôi sẽ không trở lại với bất cứ điều gì ít hơn là toàn bộ Lời.

¹⁸ Bây giờ, tôi tin, Kinh Thánh nói rằng Ngài sẽ không, tôi không tin Đức Chúa Trời sẽ phán xét thế gian bởi giáo hội Ngũ Tuần, bởi Giám Lý, Báp-tít, hay Công giáo. Ngài sẽ phán xét điều đó bởi Chúa Jêsus Christ, Ngài đã phán vậy. Và Đấng Christ là Lời, “Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

19 Toàn bộ sự việc là cõi Đời đời vĩ đại. Đời đời không bao giờ bắt đầu và không bao giờ có thể kết thúc. Do đó, trong Đấng Đời đời vĩ đại này là những thuộc tính, là Cha, là Con, là Đấng Cứu Rỗi, là Đấng Chữa Lành, và tất cả những điều này đã ở trong Ngài. Và điều duy nhất đang xảy ra bây giờ, là bày tỏ những thuộc tính của Ngài. Chỉ thế thôi.

20 Vậy thì, tên của chúng ta đã được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế. Và khi Lời đụng vào điều đó, nếu đó là bất kỳ ánh sáng nào được định trước cho Sự sống, Chúa Jêsus phán, “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo đến, và tất cả những ai Cha Ta đã ban cho Ta sẽ đến với Ta.” Vì vậy, anh em thấy, đó là Lời, liên tục, Lời, Lời.

21 Bây giờ, tôi muốn nói tối nay dựa trên đề tài này, rút ra từ một bối cảnh từ phân đoạn này mà chúng ta đã đọc, *Đức Chúa Trời Được Nhận Diện Bởi Những Đặc Tính Của Ngài*.

22 Bây giờ, hầu hết mọi thứ mà chúng ta tìm thấy có thể được xác định bởi những đặc tính của nó.

23 Bây giờ, chúng ta để ý, giống như trong đời sống động vật, anh em hiểu giống như trong đời sống loài chim. Bây giờ, anh em thấy giống như một—một chim ưng vàng, khi nó đang bay, và một con chim giẻ cùi, chúng trông rất giống nhau. Nhưng đặc tính của chim ưng vàng, nó vỗ cánh và hạ xuống, và rồi bay lên xuống, lên xuống. Đó là đặc tính. Nếu anh em để ý, chim giẻ cùi bay nhiều hơn trong đường chim bay.

24 Anh em hãy quan sát chim cú khi nó bay lên, chim cú, cách nó bay. Hãy xem chim cú Gambel khi nó xuất hiện, anh em những người đi săn. Anh em thấy đấy, có một sự khác biệt. Hãy xem chim chích chòe than và chim dẻ giun của Wilson, đặc tính xác định nó là gì.

25 Một con chiên lớn đang đứng trên sườn núi, nếu nó quay lưng lại, phần sau của cái mông có màu trắng, phần kia có màu xám. Nếu anh em không biết những đặc tính của con cừu đó, nó có thể là một con nai. Thấy không? Đấy, anh em phải biết những đặc tính của chúng, để phát hiện điều gì có và điều gì không.

Nhiều điều chúng ta có thể tiếp tục nói với anh em về đời sống động vật.

²⁶ Rồi chúng ta đến với đời sống con người, những đặc tính giữa một người nam và một người nữ. Có một sự khác biệt. Cả hai đều là con người, nhưng những đặc tính của hai giới tính phát hiện ra họ. Cách đây một thời gian tôi đã đọc về một trong những nan đề đã được đặt cho sự—sự thử thách của Sa-lô-môn, bởi nữ hoàng, rằng bà đã có một số phụ nữ ăn mặc giống như đàn ông. Và Sa-lô-môn bảo họ bước đi và làm một vài điều, ông nhanh chóng nói, “Họ là những người nữ.” Đấy, bởi vì ông có thể nói theo cách họ đã làm, rằng những—những đặc điểm của họ là phụ nữ. Có điều gì đó về nó, mà anh em không thể che giấu nó, đó là—đó là một người nữ bởi vì đặc tính của nàng—của nàng biểu thị nàng là một người nữ.

²⁷ Giống như tay phải và tay trái trên mọi người. Cả hai đều của con người. Anh em hãy xem, và một người trong số họ thuận tay phải và người kia thuận tay trái. Hãy xem cách mà những đặc điểm của họ nhận ra, anh em có thể biết họ thuận tay phải hay tay trái hay không. Thấy không? Tuy nhiên cả hai đều có bàn tay, cả hai bàn tay trông hoàn toàn giống nhau, thật hoàn toàn giống nhau.

²⁸ Tôi có thể nói điều gì đó một chút ở đây. Chúa Jê-sus phán, trong Ma-thi-ơ, chương thứ 24, rằng, “Trong những ngày sau rốt, hai linh sẽ rất gần nhau cho đến nỗi nó sẽ lừa dối chính người được chọn nếu có thể được.”

²⁹ Bây giờ, điều đó thật giống như nhìn vào tay phải và tay trái. Cả hai đều có ngón cái, ngón tay, móng tay, ngón tay nhỏ, ngón giữa, vân vân, ngón trỏ, tất cả đều là những ngón tay khác nhau. Chúng, cả hai dấu ngón tay cái, chỉ một ngón chỉ quay theo hướng này và hướng khác, cả hai bản in giống nhau, được thực hiện theo cùng một cách, các dấu ngón tay cái. Mọi thứ đều giống nhau, sự khác biệt duy nhất là đặc tính của nó. Một là tay trái và một là tay phải, đó là sự khác biệt duy nhất.

³⁰ Và đó chỉ là cách các linh sẽ có trong ngày sau rốt, chúng sẽ, chỉ đặc tính của nó sẽ phát hiện ra nó có phải là của Đức Chúa Trời hay không. Một trong chúng sẽ đúng và một cái khác sẽ sai,

anh em sẽ chỉ biết điều đó bởi đặc tính của Đức Chúa Trời. Thật hoàn hảo, nó sẽ phải là cách đó. Nhưng tay phải, chúng ta nói là “đúng,” và tay trái là “sai,” đây, hay ngược lại, một trong chúng. Chúng được xác định bởi những đặc tính của chúng. Chỉ anh em có thể biết điều đó bởi đặc tính của nó.

³¹ Khi Y-sơ-ra-ên đang trong cuộc hành trình của mình, đi ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Bây giờ, Đức Chúa Trời đã ở cùng Y-sơ-ra-ên, Ngài đã tỏ cho họ thấy một dấu hiệu vĩ đại ở dưới đó, đã sai một tiên tri đến với họ và xác nhận Lời được viết ra của Ngài. Và khi Ngài mang họ lên, chúng ta xem đặc tính của Ngài, cách Ngài đã gặp Môi-se, những việc mà Ngài đã làm. Và trên...con đường đi lên của ông, họ đến với một dân tộc khác, đó là Mô-áp. Và Mô-áp là một dân tộc lớn, bây giờ, không phải là dân ngoại, hoàn toàn. Đó là con cái của con gái Lót, và họ là những người tin. Bây giờ, hãy xem hai quốc gia. Một trong số họ là một quốc gia được công nhận, một quốc gia khác chỉ là một người kiêu ngạo. Và bây giờ họ đến chỗ mà dân tộc Mô-áp vĩ đại này nằm ngay trong đường lối thi hành nhiệm vụ của họ, để đi đến miền đất hứa. Bây giờ họ đã có...

³² Hãy nhìn xem—hai quốc gia, mỗi quốc gia đều có một tiên tri. Một trong số họ là giáo sư và nhà tiên tri vĩ đại, Ba-la-am. Người kia là Môi-se. Bây giờ Ba-la-am đi xuống từ...để rửa sả Y-sơ-ra-ên.

³³ Và, để ý, cả hai đều hoàn toàn chính thống. Nhà tiên tri, những người theo trào lưu chính thống từ Ba-la-am, đã nói, “Hãy xây cho tôi bảy bàn thờ,” đó chính xác là con số của Đức Chúa Trời. “Và dâng trên mỗi bàn thờ một của lễ tinh sạch, một con bò đực,” mà chính xác cùng một của lễ mà họ đã có trong trại quân Y-sơ-ra-ên. Và ông nói, “Trên mỗi bàn thờ cũng dâng một con chiên đực,” nói về sự đến của Đấng Christ. Và dưới dân Y-sơ-ra-ên họ đã dâng của lễ giống như vậy.

³⁴ Cùng những bàn thờ, cùng một Đức Chúa Trời, nhưng một trong chúng sai và một cái khác thì đúng. Và bây giờ cách duy nhất mà anh em có thể nói là...Khi nó đến, về cơ bản, với Lời, cả hai đều đúng. Nhưng, anh em thấy, một trong những động cơ

của ông đã sai, ông đang cố gắng cắt đứt người anh em của mình khỏi ranh giới lời hứa mà Đức Chúa Trời đã ban cho ông.

³⁵ Một điều khác, tiên tri Ba-la-am, là cơ bản, nhưng tiên tri Mô-i-se được xác nhận bởi những đặc tính của Đức Chúa Trời. Đó là Trụ Lửa, Ánh sáng siêu nhiên đang ở trên họ. Và có những sự chữa lành vĩ đại trong trại của họ, Đức Chúa Trời siêu nhiên tỏ ra những dấu hiệu siêu nhiên. Và họ đã ở lại chính xác với Lời của lời hứa mà Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham trong thời gian cả hai dân tộc bắt đầu. Nhưng, bây giờ, Mô-i-se đã có lời hứa của Áp-ra-ham, đi đến miền đất hứa. Ba-la-am, cũng là một tiên tri của Chúa, đang đứng dưới đó. Và cách duy nhất mà anh em có thể xác định, không phải từ sự dạy dỗ cơ bản của họ, nhưng bởi đặc tính của Đức Chúa Trời.

³⁶ Có tiếng của một—một tiếng la lớn của Vua ở dưới đây với dân Y-so-ra-ên. Sự chuộc tội đã có hiệu lực, một Con Rắn bằng Đồng, một Vàng Đá bị đập. Và Đức Chúa Trời đã ở với họ, xác nhận chính Ngài trong Ánh sáng siêu nhiên, và chữa lành bệnh tật của họ khi họ tiếp tục. Những đặc tính phẩm cách chứng minh Ngài là ai, ở lại trong một hàng lối của Lời cho thời đại đó, cho thời đại mà họ đang sống. Những đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời đã xác nhận chính Ngài với Mô-i-se. Đấy, những đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời được xác nhận với Mô-i-se. Trụ Lửa, sự chuộc tội trong hành động, Vàng Đá siêu nhiên, bị đập, và họ...cũng là Con Rắn bằng Đồng, nói về sự chữa lành, và rồi—rồi họ lại ở trong bốn phận, về lời hứa của Đức Chúa Trời.

³⁷ Một lần nữa, những đặc tính của Đức Chúa Trời không phải tự nhiên mà có. Đặc tính của Đức Chúa Trời là siêu nhiên, bởi vì Ngài là Đấng Tạo Hóa. Ngài là Đấng Siêu Nhiên. Và khi đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời bắt đầu bày tỏ chính nó, nó rất khác thường đối với suy nghĩ hiện đại đến nỗi nó ném họ ra khỏi ranh giới. Họ không thể hiểu được Nó, tuy nhiên Ngài không bao giờ xa rời lời hứa của Ngài. Đức Chúa Trời trong mọi thời đại, tôi đã nói, đã phân bổ Lời.

³⁸ Chúng ta hãy lấy ví dụ, một ví dụ. Đó là Giô-sép, chồng của Ma-ri. Và bây giờ ông đã đính hôn với cô gái trẻ này, và họ đã kết

hôn. Nhưng rồi trước khi họ đến với nhau, bà đã được tìm thấy có một đứa con của Đức Thánh Linh.

³⁹ Bây giờ, tất cả chúng ta tin điều đó, nếu chúng ta là Cơ-đốc nhân. Chúng ta phải tin điều đó để là một Cơ-đốc nhân. Đó là Kinh Thánh. Anh em phải tin mọi Lời trong Kinh Thánh, là một Cơ-đốc nhân. Bây giờ, bởi vì nếu Đức Thánh Linh ở trong *đây*, Nó sẽ chấm dứt mọi Lời và mọi lời hứa với một tiếng “a-men.”

⁴⁰ Bởi vì, bấy giờ, Giô-sép là một người công bình, ông là một người tốt. Và không nghi ngờ gì rằng Ma-ri đã nói với ông về sự thăm viếng của Gáp-ri-ên, và cách mà bà đã được phủ bóng bởi Đức Thánh Linh, và đã chịu thai và sanh ra một Con trai, và Danh Ngài được gọi là “Jêsus,” cách mà nàng phải nói điều đó với Giô-sép. Và Giô-sép có thể nhìn vào đôi mắt nâu to của nàng, và ông có thể thấy sự trong trắng của nó, và ông muốn tin điều đó. Ông muốn tin điều đó với tất cả tấm lòng, tuy nhiên điều đó quá bất thường, và ông đã định để bỏ nhệm đi, một cách riêng tư.

⁴¹ Bây giờ, nếu một người chân thành trong điều đó, Đức Chúa Trời sẽ làm cách nào đó để tỏ cho người ấy thấy rằng đó là Lẽ thật. Ngài có nghĩa vụ, nếu bạn chân thành. Nếu anh em thấy Nó, và bỏ đi khỏi Nó, thì anh em sẽ bị phán xét. Nhưng, nếu như anh em chân thành và nhìn thấy Lẽ thật!

Vậy thì, Giô-sép thật sự “có đầu óc.” Ông ấy nói, “Thật phi thường!”

⁴² Đó là cách ngày nay, mà nhiều người, những người tốt, những người tốt, những người có tính cách tốt, những mục sư truyền đạo tốt, nhiều người trong họ, những thầy tế lễ và vân vân, là những người tốt, nhưng sự chứng thực siêu nhiên về lời hứa của thời đại này quá khác thường, nó làm họ mất sự thăng bằng của họ. Nó làm điều đó bởi vì nó đang thể hiện đặc tính của Đức Chúa Trời.

⁴³ Bây giờ, Giô-sép, chồng nàng, là một người công bình, không muốn làm cho nàng làm gương xấu cho công chúng. Ông không thể tin được điều đó; ông—ông đã cố gắng. Nhưng trong khi ông suy nghĩ về những điều này, Thiên sứ của Chúa đã phán với ông và nói với ông.

44 Vậy thì, Ngài không phải luôn luôn phán trong giấc mơ, Ngài có thể bày tỏ chính Ngài cho anh em bằng Lời, và tỏ cho anh em thấy rằng Nó đúng, nếu anh em đủ thành thật để nhìn vào Nó và xem thử nó có phải là đặc tính của Đức Chúa Trời đang bày tỏ chính nó không, nhưng luôn luôn phù hợp với Lời đã hứa.

45 Và một điều khác, Lời Đức Chúa Trời luôn luôn chỉnh sửa lỗi lầm. Anh em tin điều đó không? Lời giải quyết điều đó. Khi Đức Chúa Trời chứng thực Lời đó, nó được giải quyết.

46 Bây giờ chúng ta hãy, chỉ một điều trong trí tôi muốn nghĩ. Chúng ta sẽ không mất quá nhiều thời gian, bởi vì chúng ta muốn cầu nguyện cho người đau nào đó. Chúng ta hãy xem. Khi Chúa Jêsus, là Lời...Kinh Thánh nói Ngài là Lời. Tất cả chúng ta đều đồng ý với điều đó, rằng Ngài là Lời. Để ý khi Ngài được mười hai tuổi. Bây giờ, chúng ta không có báo cáo nào về việc Ngài đi học. Nhưng một Cậu bé mười hai tuổi cao khoảng như vậy, họ, cha mẹ Ngài, Ma-ri và Giô-sép đi lên đền thờ để...lên để...để thờ phượng vào lễ vượt qua. Và trong khi họ ở trên đó, họ bắt đầu trở về nhà sau lễ vượt qua, họ đã có cuộc hành trình ba ngày, và họ không thể tìm thấy Chúa Jêsus ở đâu cả. Và cuối cùng họ đã tìm thấy Ngài, trong đền thờ, sau ba ngày tìm kiếm Ngài, đang tranh cãi Lời Đức Chúa Trời với những trưởng lão đó.

47 Và hãy lắng nghe Ma-ri bây giờ. Bây giờ với những người coi nàng là một nữ thần, hãy nhìn xem. Anh em thấy, người—người đàn bà đã bị lừa dối ngay từ đầu. Và hãy xem bà ở đây. Nếu bạn chưa bao giờ để ý điều đó, hãy xem điều này. Bà nói, “Cha của con và ta đã tìm Con, khó nhọc.” Để ý, bà đã lên án lời chứng (trước những thầy tế lễ đó) mà bà đã làm chứng. Bà nói bà đã “chịu thay bởi Đức Thánh Linh,” và ở đây bà đã gọi “Giô-sép” là cha của Ngài.

48 Bây giờ hãy xem Cậu bé mười hai tuổi đó, là Lời cho thời đại đó. Ngài là Lời được hứa cho thời đại đó, Đấng Mê-si được xúc dầu. Hãy xem những gì Ngài đã phán, “Người không biết rằng Ta phải lo việc của Cha Ta sao?” Lời sửa chữa lỗi lầm. Đấy, và Đấng Siêu Nhiên, một Đứa Trẻ mười hai tuổi! Tôi không nghĩ rằng Chúa Jêsus hiểu những gì Ngài đã nói, nhưng Ngài là Lời, và Lời sửa chữa lỗi lầm. Đấy, Ngài đã chỉnh sửa mẹ Ngài, và đã

quở trách bà khi nói vậy. Bây giờ, nếu đó là—là việc của cha Ngài, thì Ngài sẽ ở với cha Ngài, nếu Giô-sép là cha của Ngài.

49 Nhưng, hãy xem, bà đã rất bị hồi hộp và phẫn khích, giống như Ê-va đã bị, và bị ảnh hưởng, ờ, bà nói, “Cha Con và ta đã tìm kiếm Con, khó nhọc.”

50 Ngài phán, “Các người không biết rằng Ta phải lo việc của Cha Ta sao?” Hãy xem Lời chỉnh sửa như thế nào, Nó sửa chữa lỗi lầm.

51 Sa-tan đã phạm sai lầm khi nó cố gắng cám dỗ Chúa Jêsus. Nhưng Ngài đã trở lại với Lời của Chính Ngài, và đánh bại hẳn bằng Lời.

52 “Đức Chúa Trời,” Kinh Thánh đã nói ở đây, “trong nhiều lần và nhiều cách, đã xác nhận chính Ngài với các tiên tri của Ngài, Ngài đã phán với các tổ phụ qua các đấng tiên tri.” Bây giờ, tổ cho thấy đặc tính của Ngài về việc xác nhận chính Ngài, đấng, với con người, Ngài đã phán với các tiên tri. Các nhà tiên tri, khả tượng của họ, được chứng thực, là—là đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời được bày tỏ bởi khả tượng của nhà tiên tri.

53 Bây giờ, không ai có thể giải thích một khả tượng, không có cách nào để làm điều đó. Nó siêu nhiên. Đó là điều gì đó mà anh em thấy những gì đã có, những gì hiện có, và những gì sẽ xảy ra. Và đó là cách của Đức Chúa Trời, về việc sai một người nói những điều đó và tỏ cho thấy những điều sẽ xảy ra (không chỉ tối nay) mỗi đêm, mọi lúc. Mọi điều ông nói phải hoàn hảo với Chúa, phải là Lời của Chúa.

54 Bởi điều này, các ân tứ và sự kêu gọi không có sự hối tiếc. Bạn không thể làm cho mắt bạn có màu nâu khi chúng có màu xanh. Bạn không thể làm cho mình cao hai mét khi bạn chỉ cao một mét rưỡi. “Có ai lo lắng mà làm cho đời mình dài thêm một khắc không?” Chúng ta là, cả hai, hiện có đều là bởi ân điển của Đức Chúa Trời.

55 Bây giờ, những ân tứ và sự kêu gọi không có sự hối cải. Những tiên tri này được sinh ra là những tiên tri. Môi-se được sinh ra là một đứa trẻ khôi ngô. Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời, từ trước khi sáng thế, thuộc tính của Đức Chúa Trời. Giê-rê-mi...-

mười hai, bảy trăm mười hai năm, tôi tin là vậy, trước khi ông được sinh ra, ông là tiếng nói của một dân, không, tôi xin lỗi, ông đã được phong chức làm tiên tri cho các nước, và đã—và đã được thánh hóa trong lòng mẹ và được định trước là tiên tri cho dân tộc. Giảng Báp-tít, những gì tôi đang nghĩ đến, là bảy trăm mười hai năm trước khi ông được sinh ra. Ông là tiếng của một người kêu la trong đồng vắng.

⁵⁶ Đấy, đó là sự sắp đặt của Đức Chúa Trời. Ngài sai đến một người, nhận lấy Lời của thời đại đó. Nhưng bây giờ trước khi anh em có thể tin Lời của thời đại đó, Ngài xác nhận chính Ngài trong đặc tính của Ngài, đấy, bởi tri thức, bởi khải tượng. Ngài đã nói những điều sẽ xảy ra, và nó xảy ra. Và Đức Chúa Trời phán, “Khi điều đó xảy ra, thì người tin người có sự thông giải của Lời, bởi vì Lời của Chúa đến với người này.” Và những bằng cấp của ông: ông được xác nhận bởi một người tiên kiến, trong Cựu Ước. Thật rõ ràng như có thể được! Những đặc tính của ông được xác nhận, được biết đến, các tính cách của ông.

⁵⁷ Vậy thì, đó là cách “Đức Chúa Trời đã giải quyết trong nhiều lần,” Kinh Thánh nói, “trong nhiều cách, Ngài đã phán với các tổ phụ qua các đấng tiên tri, nhưng trong những ngày sau rốt này Ngài phán qua Đức Chúa Jêsus Christ, Con Ngài.”

⁵⁸ Vậy thì, Chúa Jêsus phán, trong Giảng 10:37, “Nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.”

Đấy, họ nói, “Người là một Người, và tự cho Người là Đức Chúa Trời.”

⁵⁹ Ngài phán, “Nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.” Bây giờ Ngài phán, “Giăng là một ngọn đuốc rực rỡ chiếu sáng. Các người, vĩ đại, các người thích bước đi trong ánh sáng của người trong một lúc. Bây giờ Giăng nói, ‘Ta phải hạ xuống; Ngài phải dấy lên.’” Ngài là Sự Sáng của thế gian, bởi vì Ngài là Lời được xác nhận, được chứng thực đã trở nên xác thật. Đấy, Ngài là Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.

⁶⁰ Các tiên tri đã có Đức Chúa Trời ở cùng họ. Chúa Jêsus đã phán vậy. Ngài phán, “Nếu các người gọi họ là người mà Lời Đức Chúa Trời đến với, là ‘các thần’, làm sao các người có thể lên án

Ta khi Ta nói Ta là Con Đức Chúa Trời?” Thấy không? Vì vậy nơi Lời được Đức Chúa Trời phán ra được chứng thực, thì đó là Đức Chúa Trời đang bày tỏ chính Ngài bởi đặc tính phẩm cách của Ngài, làm ứng nghiệm Lời Ngài. Nó không cần sự thông giải. Nó đã được thông giải rồi, tự Nó, chứng minh Nó là gì.

⁶¹ Cũng giống như Ngài đã phán, “Hãy có sự sáng,” và có sự sáng, bạn không phải nói, “Ồ, điều đó có nghĩa gì?” Nó có nghĩa là, nó đấy, điều đó chứng minh nó. Nó đã ứng nghiệm rồi.

⁶² Bây giờ Chúa Jêsus phán rằng, “Nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta,” hay nói cách khác, “nếu Ta không có đặc tính của Cha Ta, thì đừng tin điều đó. Họ xác nhận tính cách của Ta, Ta là Ai. Nếu các người không thể tin Ta, thì hãy tin sự nhận dạng mà Đức Chúa Trời đã ban cho. Nếu các người—nếu các người không...Nếu Ta không, nếu tính cách của Ta không xác định được địa vị của Ta, thì đừng tin những lời tuyên bố của Ta.” Thấy không? Anh em hiểu điều đó tối nay không? Bao nhiêu người hiểu điều đó, hãy giơ tay lên. Hiểu không? “Nếu tính cách của Ta không xác định Ta tuyên bố là Ai,” Chúa Jêsus phán, “thế thì các người tin điều...Nếu các người không thể tin Ta, ồ, cứ tin sự—sự—sự xác nhận về tính cách của Ta.”

⁶³ Giăng 14:12, “Kẻ nào tin” Chúa Jêsus phán “về Ta, những việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm.” Bây giờ hãy xem, “Kẻ nào tin Ta,” một tín đồ thật, “những công việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm.” Để ý. Nói cách khác, như thế này, “Kẻ nào tin Ta, sẽ được xác nhận bởi đặc tính của Ta, các công việc.” Vậy thì, đó là những gì Ngài đã làm. Ngài phán, “Nếu Ta không làm công việc của Cha, thì đừng tin Ta.” Và Cha đã phán với các tiên tri, và đó là đặc tính của họ, sự nhận dạng. Với Chúa Jêsus cũng vậy. Và đã hứa điều đó với người tin rằng, “Những đặc tính phẩm cách của Ta sẽ thực hiện trong người cũng như đã có trong Ta. Và nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta. Nhưng nếu Ta làm các công việc, và các người không thể tin Ta, thì hãy tin các công việc, bởi vì nó được nói đến, nó phải là vậy.”

⁶⁴ Ngài phán, “Hãy tra xem Kinh Thánh, vì trong Chúng các người nghĩ mình có Sự sống Đời đời, và Chúng là những Lời nói cho các người biết Ta là Ai.” Đó là Chúa Jêsus, đấy, Đức Chúa Trời

đã bày tỏ, thể hiện chính Ngài. “Chúng làm chứng Ta là Ai.” Điều đó làm cho Hê-bơ-rơ 1:1 bây giờ, “Đức Chúa Trời trong nhiều lần đã phán bởi các đấng tiên tri,” xác định rõ ràng đặc tính bây giờ của sự sống lại của Con Ngài. Đức Chúa Trời đã phán bởi các tiên tri lúc đó, qua Con Ngài lúc bấy giờ. Cùng một đặc tính, Đức Chúa Trời không thay đổi, “Các người cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Đức Chúa Trời, được biết đến bởi đặc tính được xác nhận của Ngài. Đó là cách anh em biết.

65 Anh em nói, “Ồ, tôi nói với anh *điều này*, chúng tôi hát bài *này*, chúng tôi làm *điều này*, và chúng tôi làm.” Đó không phải là những gì tôi đang nói về.

66 Tôi đang nói về Lời được bày tỏ và xác định...bởi nó, những đặc tính của Lời được hứa dành cho thời đại này.

67 Những người Pha-ri-si biết Kinh Thánh đó tốt như bất cứ ai, tốt hơn bất cứ giáo sĩ nào trong chúng ta biết kinh thánh của chúng ta ngày nay. Họ phải sống bởi Nó. Ông cố của họ là những thầy tế lễ. Họ đã nghiên cứu Nó, ngày và đêm, và họ đã không thấy Lời được xác nhận đó.

68 Ngày nay, Luther nói, “Khi anh em tin, anh em đã có Điều đó.” Người Giám Lý nói, “Khi anh em la lớn, anh em đã có được Điều đó.” Người Ngũ Tuần nói, “Khi anh em nói tiếng lạ, anh em đã có Điều đó.” Chúng ta thấy tất cả điều đó sai! Một số người trong họ nói, “Bông trái của Thánh Linh đã có Nó.” Và nó sai! Bằng chứng duy nhất là, là khi sự chứng thực, khi chính Đức Chúa Trời xác nhận chính Ngài trong Lời đã hứa của thời đại. Nó đấy.

69 Ai có nhiều bông trái của Thánh Linh hơn những thầy tế lễ tử tế, làm phép cắt bì cho trẻ em và chúc phước cho chúng, và mọi thứ khác? Và ở đây anh chàng Jê-sus này, đến gần, đá qua những khối của lễ của họ, nhìn họ với sự giận dữ, đánh họ, đuổi họ ra ngoài, không có giấy tờ tùy thân gì cả. Lời Kinh Thánh là sự xác nhận của Ngài! Ngài không có thể thông công, Ngài không thuộc về tổ chức nào. Nhưng Đức Chúa Trời đã phán về Ngài, đó là sự xác nhận của Ngài!

70 Đó là sự xác nhận chân thật của Đức Chúa Trời trong bất kỳ thời đại nào, là sự xác nhận của Ngài. Đó là những gì nó có, lời

Kinh Thánh được hứa, được xác nhận bởi đặc điểm của lời hứa là Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là Lời. Và đặc tính của lời hứa đó được xác nhận, điều đó làm nên người tin. Chúa Jêsus đã phán vậy, và điều đó không có gì bàn cãi. A-men.

⁷¹ Để ý, bây giờ chúng ta tìm thấy, những đặc điểm xác nhận Ngài. “Nếu...” Ngài phán, “Nếu nó không làm điều đó, thì đừng tin Ta.” Bây giờ, Chúa Jêsus đã phán rằng nó sẽ xác nhận Ngài.

⁷² Và bây giờ hãy nhớ, rằng trong những ngày này, những ngày sau rốt này, Hê-bơ-rơ 1:1 đã nói, “Đức Chúa Trời, trong nhiều lần và nhiều cách, đã phán với các tổ phụ qua các đấng tiên tri. Trong ngày sau rốt này đã phán với chúng ta qua Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ.” Thấy không? Sự nhận dạng về chính Đức Chúa Trời được bày tỏ trong cùng một cách thức như Ngài đã làm trước đó, sử dụng cùng đặc tính của Ngài. A-men. Để ý Hê-bơ-rơ 13:8, nói, “Ngài hôm qua (nhiều lần), ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!” Cùng một cách thức của Ngài, cùng một đường lối của Ngài, cùng một đặc tính của Ngài, mọi thứ đều giống nhau! Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời không thể thay đổi không thể rời khỏi đặc tính đó cũng như Ngài không thể rời xa điều răn của Ngài. Đó chính là Ngài, Ngài là Lời. Ngài là Lời cho thời đại. Ngài là Lời. Khi Ngài tạo dựng thế gian, đó là Lời. Khi Ngài dựng nên con người, đó là Lời, những thuộc tính của Ngài. Khi Ngài dựng nên Đấng Christ, đó là Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên. Và khi Ngài làm cho Ngài là Đấng Cứu Rỗi, đó là những thuộc tính của Ngài. Khi Ngài làm cho Ngài là Đấng Chữa Lành, đó là những thuộc tính của Ngài. Thấy không? Đó là Lời luôn được nhận diện, Lời được nhận diện bởi đặc tính của Đức Chúa Trời. Để ý cách thức, Ngài luôn luôn, Ngài không bao giờ thay đổi.

⁷³ Hãy nhìn ba người đến với Áp-ra-ham, đang ngồi trong cửa lều của ông ngày ấy. Chúng ta sẽ nhìn ông ấy ở đó trong vài phút. Ông đã đến, ông đã được gọi ra khỏi xứ Canh-đê, những người Canh-đê, và thành U-rơ. Ông đã bị đuổi ra khỏi thành phố của mình, bởi những điều răn của Đức Chúa Trời, mà ông tự phân rã khỏi mọi sự không tin. Đó là đặc tính đầu tiên của Đức Chúa Trời, hãy tự phân rã mình khỏi sự không tin, khi Ngài kêu gọi một người!

⁷⁴ Và Ngài ban cho ông điều gì đó tuyệt đối, hoàn toàn không thể được đối với tâm trí xác thịt, để tin điều đó. Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, của ngươi...” Ông đã bảy mươi lăm tuổi, và Sa-ra đã sáu mươi lăm. Họ, đó là em gái cùng cha khác mẹ của ông, họ đã sống với nhau suốt những năm này mà không có con cái. Ngài phán, “Ta sẽ cho ngươi một đứa con trai bởi Sa-ra, và nó sẽ, bởi nó, Ta sẽ làm cho ngươi trở thành cha của nhiều dân tộc.” Bấy giờ, ông đã tin điều đó.

⁷⁵ Thời gian trôi qua, không có sự thay đổi nào trong Sa-ra. Thấy không? Bà đã qua tuổi đó, bà—bà đã qua thời kỳ mãn kinh. Sáu mươi lăm, bà đã đi quá thời gian đó. Áp-ra-ham, bảy mươi lăm tuổi, thân thể ông như đã chết. Tử cung của bà đã không sinh sản được nữa. Nhưng Áp-ra-ham không hề lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời, qua sự không tin. Ông cứ tin, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán điều đó, và đã bị thuyết phục, “Nếu Đức Chúa Trời đã phán điều đó, những đặc tính của Ngài sẽ sanh ra những gì Ngài đã phán!” Bấy giờ, chúng ta được cho là con cái của Áp-ra-ham, Dòng dõi của Áp-ra-ham! Cứ, tiếp tục, hai mươi lăm năm trôi qua. Không có gì khác biệt trong Sa-ra, không có gì cả, chỉ là bà già hơn, khòm xuống, và ông cũng vậy. Nhưng Áp-ra-ham vẫn tin điều đó.

⁷⁶ Và một ngày kia, khi Đức Chúa Trời thấy rằng đầy tớ của Ngài được xác định là một tấm gương cho dân sự ngày nay, và qua ông Ngài sẽ ban phước cho các nước, vào một buổi sáng nóng nực khoảng mười một giờ, ba người đàn ông đi đến chỗ ông. Họ đã nói chuyện với ông. Và ông mời họ ngồi xuống. Có điều gì đó về họ dường như khác với con người. Những điều thuộc linh được hiểu bởi những điều thuộc linh. Để ý, và họ đến và ngồi xuống. Áp-ra-ham nhìn họ, ông nói, “Lạy Chúa tôi.” Ông phải làm gì?

⁷⁷ Hai người trong số họ đã đi xuống và rao giảng ở Sô-đôm, là một chứng cứ hiện đại ngày nay. Có ba hạng người của anh em: Sô-đôm, và hội thánh ở dưới Sô-đôm, Áp-ra-ham người được Chọn thì không ở Sô-đôm. Hai sứ giả, một Billy Graham hiện đại và...Hãy nhớ, về tất cả những sứ giả đến với hội thánh, chưa bao giờ có một người nào từng đi ra trong giáo hội trên danh nghĩa ngoài đó, kết thúc tên của mình với h-a-m, trước đây. Đã

có Finney, Sankey, Knox, Calvin, vân vân, Billy Sunday, và mọi thứ khác, nhưng không bao giờ G-r-a-h-a-m, hoặc bất kỳ tên cùng nào với h-a-m, có nghĩa là “cha của các dân tộc.” Ở đó ông đã đi xuống đó, giảng dạy. Hãy nhìn xem thời đại đó! Đây là những người giả tin, những người không tin, và những người tin. Ba người này đã đến. Hai người trong số họ đi xuống thành phố, một Billy Graham hiện đại và Oral Roberts đi xuống giữa dân sự, giảng dạy. Cảnh tượng mà, Chúa Jê-sus đã nhắc đến điều đó.

⁷⁸ Để ý, người được Chọn đang đến trên... đang ngồi ở bên ngoài trên đây, Áp-ra-ham và nhóm của ông. Và khi Người này ở lại với Áp-ra-ham, hãy xem Ngài, Ngài đã bày tỏ đặc tính của Đức Chúa Trời, vì Ngài đã phán, “Sa-ra ở đâu?” Tên bà là Sa-rai, ngày trước; bây giờ là Sa-ra, S-a-r-a. Nói “Áp-ra-ham,” không phải Áp-ram, “Hỡi Áp-ra-ham, vợ người, Sa-ra ở đâu?”

Nói, “Nàng ở trong trại phía sau Ngài.”

⁷⁹ Nói, “Ta sẽ đến thăm viếng các người.” Rồi Áp-ra-ham lắng nghe lời nói đó. “Ta sẽ thăm viếng các người theo kỳ định.”

⁸⁰ Và Sa-ra đã cười, như đã xảy ra, che mặt, với chính mình, và nói, “Tôi đã già, và chúa tôi đã già, mà chúng tôi sẽ có thú vui trở lại như những người nam và người nữ trẻ tuổi sao? Theo như—như mỗi quan hệ con người, có lẽ, đã trôi qua nhiều năm. Tôi à?” Bà ấy đã cười.

⁸¹ Và Người đó, nhìn Áp-ra-ham, Sa-ra ở trong trại phía sau Ngài, phán, “Tại sao Sa-ra cười, nói những điều này, ‘Sao những điều này có thể xảy ra?’” Ngài đã tự nhận diện chính Ngài.

⁸² Và Áp-ra-ham đã gọi Ngài là “Ê-lô-him.” Bây giờ, bất cứ độc giả Kinh Thánh nào cũng biết điều đó. Ê-lô-him, Đức Chúa Trời, Đấng Đầy Đủ Mọi Sự, đầy, được xác nhận trong thân thể con người đó là ăn thịt con bê, uống sữa bò, và ăn bánh mì và bơ. Ê-lô-him đã xác nhận những đặc tính của Đức Chúa Trời, và Áp-ra-ham đã gọi Ngài là “Đức Chúa Trời.” Gì vậy? Ngài đã được xác nhận, Ê-lô-him!

⁸³ Chúa Jê-sus phán, trong Lu-ca, chương thứ 17, khi trong những ngày sau rốt (Đức Chúa Trời đã nhiều lần phán bởi các đấng tiên tri, trong những ngày sau rốt bởi Con Ngài), bây giờ

hãy xem, Ngài phán, “Trong lúc khi Con Người được bày tỏ.” Hãy xem, “được bày tỏ,” được tỏ ra trong những ngày sau rốt này trước kỳ cuối cùng, khi Con Người được bày tỏ, bối cảnh này của Sô-đôm sẽ trở lại lần nữa. “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy ra khi Con Người đến, khi Ngài đang được bày tỏ, được biết đến với Hội thánh, cho những người được Chọn (không phải cho Sô-đôm hay những người Sô-đôm, hay những người ở dưới Sô-đôm), cho những người được Chọn.” Áp-ra-ham là người được Chọn. Và Dòng dõi hoàng gia của Áp-ra-ham là những người tin, qua Đức Chúa Jê-sus Christ là Lời, và là người được Chọn. Và khi Con Người được bày tỏ, sự sắp đặt đó sẽ lại xảy ra.

⁸⁴ Hãy nhìn thế giới ngày nay. Nếu nó không phải là một Sô-đôm và Gô-mô-rơ thông thường, tôi chưa bao giờ thấy điều đó cả. Sô-đôm và Gô-mô-rơ! Hãy nhìn xem hội thánh, giống như Lót đang ngồi ở đó và chỉ làm cho linh hồn công bình của ông đau buồn khi ông nhìn thấy tội lỗi của Sô-đôm. Nhiều mục sư đang ngồi trong... Một người đàn ông tốt đang ngồi trong phòng làm việc của mình, lấy đề tài của mình và vân vân, nhìn ra đường phố và thấy những phụ nữ mặc quần đùi, và sự vô đạo đức và các thứ, và những thứ đang diễn ra như thế, ông ta không thể nói gì về điều đó, tổ chức của ông ta sẽ đuổi ông ra ngoài. Lót đã không có sự can đảm để đấu tranh cho Điều mà là đúng, Sô-đôm hiện đại và Gô-mô-rơ ngày nay cũng vậy.

⁸⁵ Nhưng có một số người ở bên ngoài Sô-đôm, được sinh ra ở ngoài đó, không phải bởi ý muốn của con người, nhưng bởi ý muốn của Đức Chúa Trời và Dòng dõi của Đức Chúa Trời. Hãy xem sự nhận dạng ở đó, không chỉ sự giảng đạo, nhưng dấu hiệu xác nhận Lời của Đức Chúa Trời đã trở nên xác thật trong một con người. Khung cảnh quay trở lại đúng như nó đã có, và nó chính xác vào ngày đó. Mọi thứ đều hoàn hảo, mọi thứ sắp đặt ngay trong hàng lối. Ước gì chúng ta có thời gian để tiếp tục điều đó một vài phút, nhưng chúng ta chưa có, vì vậy chúng ta sẽ nhanh lên. Khung cảnh sẽ được thay thế lần nữa trong những ngày sau rốt.

⁸⁶ Bây giờ, Hê-bơ-rơ 10:1, “Đức Chúa Trời, trong nhiều lần

nhiều cách, bởi các đấng tiên tri, đã từng xác nhận chính Ngài. Và trong những ngày sau rốt đã tự xác nhận chính Ngài qua Con,” làm cho Ngài Hê-bơ-rơ 13:8, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

⁸⁷ Để ý, Đức Chúa Trời, trong nhiều lần, đã phán với Môi-se. Và bây giờ, và nên nhớ, Ngài đã xác nhận chính Ngài bằng một Ánh sáng, Trụ Lửa trong bụi gai đang cháy. Đó là cách Ngài đã làm điều đó trong nhiều lần. Và Ngài phán với Môi-se. Và Ánh Sáng đó, Nó đã làm gì? Nó đã sản sinh ra đặc tính của Đức Chúa Trời, Nó đã phán Lời, “Ta đã nghe tiếng rên rỉ của dân Ta ở dưới xứ Ê-díp-tô. Ta đã thấy tiếng rên rỉ của họ và nghe tiếng kêu của họ, và Ta nhớ Lời Ta. Ta sẽ giáng xuống, một Trụ Lửa, một Ánh Sáng, để đi và giải cứu dân sự. Ta sẽ sai người, hồi Môi-se.”

⁸⁸ Hãy xem những đặc tính của Đức Chúa Trời. Nhặt một nắm bụi và ném nó vào không khí, và nó biến thành bọ chét. Đặc tính Đấng Tạo Hóa của Đức Chúa Trời đã ở trong Môi-se.

⁸⁹ Và Môi-se đã nói, trong Phục truyền luật lệ ký 18:15, và nói, “Chúa là Đức Chúa Trời của các người sẽ dấy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta.” Bây giờ hãy xem, đó là Lời lần nữa, đặc tính. Đức Chúa Trời phán qua Môi-se, nói với họ rằng Chúa sẽ dấy lên một Đấng giống như ông. Bây giờ để ý cách mà những đặc điểm của Chúa Jêsus đã xác nhận Ngài là Lời được hứa này. Khi Môi-se nói điều đó sẽ xảy ra, tính cách của Chúa Jêsus đã xác nhận điều đó. Bây giờ để ý, “Chúa là Đức Chúa Trời của các người,” đó là Đức Chúa Trời, đó là Lời, “sẽ dấy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta. Ai không tin Đấng Tiên Tri đó, sẽ bị loại ra khỏi dân sự.” Bây giờ hãy xem, khi Chúa Jêsus đến, thì Ngài có loại đặc tính nào? Đấy, để ý bây giờ Lời được hứa, Ngài đã được hứa là một Đấng Tiên Tri giống như Môi-se.

⁹⁰ Bây giờ, họ đã có tất cả các loại giáo sư, tất cả các loại giáo sĩ. Họ đã không có một vị tiên tri trong bốn trăm năm, kể từ—kể từ Ma-la-chi, và bây giờ đột nhiên xuất hiện một Người ở đây.

⁹¹ Bây giờ, có một người đánh cá, hai người trong họ, các con trai của một người, và một người trong họ, tên là Anh-rê, và người kia tên là Si-môn. Họ đã được cha của họ nói rằng cách để nhìn xem trong thời đó; đã có rất nhiều điều giả dối dấy lên. Ông

lão...Tôi đã đọc một quyển sách nhỏ lần nọ, mà, nó có thể là hư cấu, tôi không biết, mà ông đã nói, “Hỡi các con trai, bây giờ ngay trước khi Đấng Mê-si đến, như tất cả chúng ta đang trông đợi, sẽ có một lúc mà sẽ có tất cả các loại sự việc xảy ra. Nhưng cách các con sẽ biết Đấng Mê-si này, Ngài sẽ là theo lời Kinh Thánh. Ngài sẽ là một Đấng Tiên Tri, bởi vì Lời Đức Chúa Trời đã phán Ngài là một Đấng Tiên Tri.”

⁹² Anh-rê đã nghe Giảng. Ồ, điều duy nhất Giảng đang làm, chỉ là nói tiên tri. Anh em biết đấy, Chúa Jê-sus phán, “Các người đã bước đi trong ánh sáng của Giảng, nhưng Ta có Sự Sáng lớn hơn Giảng. Ta có sự nhận dạng lớn hơn Giảng, vì, những công việc Cha giao cho Ta làm, chúng làm chứng về Ta.” Giảng chỉ rao giảng, ông chỉ đi trước, ông không làm phép lạ hay bất cứ đặc tính nào của Đức Chúa Trời cho lời hứa. Nhưng ở đây Chúa Jê-sus đến với đặc tính đó!

⁹³ Si-môn đi ra để nghe Ngài một ngày nọ, và ngay khi...Si-môn có lẽ đã đi ra với Anh-rê. Anh-rê đã tham dự suốt thời gian đó. Nhưng, Si-môn, khi ông đến trong sự Hiện diện! Bây giờ hãy lắng nghe, như sự kết thúc. Khi ông đến trong sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, Chúa Jê-sus nhìn ông, Ngài phán, “Tên người là Si-môn, và người là con trai của Giô-na.” Đấy, đặc tính của những gì được hứa đã được xác nhận trong Ngài.

⁹⁴ Người đàn ông đó không thể ký tên mình, Kinh Thánh nói rằng anh ta vừa dốt nát vừa không học hành. Nhưng đó là một sự nhận dạng như vậy, đến nỗi ông đã nhanh chóng từ bỏ tất cả sự không tin của mình, và ông nói, “Đó là Đấng Mê-si mà chúng tôi đã trông đợi!” Được rồi, ông đã tin Điều đó.

⁹⁵ Có một người đang đứng đó tên là Phi-líp, người đã chạy quanh thành phố, ngọn đồi, miền quê, khoảng mười lăm dặm, và có một người bạn, trở lại với anh ta ngày hôm sau, tên là Na-tha-na-ên. Ông tìm thấy anh ta dưới gốc cây, đang cầu nguyện. Ông nói, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đã tìm thấy, Chúa Jê-sus người Na-xa-rét, con trai của Giô-sép.”

⁹⁶ Ông nói, “Bình tĩnh, bình tĩnh, bình tĩnh! Có thể có điều tốt nào đến từ Na-xa-rét, ra từ đám người thuộc tầng lớp thấp kém đó chẳng?”

Ông nói, “Hãy đến xem!”

97 Đó là điều tốt nhất—đó là nhận xét tốt nhất mà một người có thể đưa ra. Đừng ở nhà và chỉ trích. Hãy đến và tìm thấy, tra cứu Kinh Thánh! Hãy đến, xem!

98 Trên đường, họ đi dạo quanh, nói về những gì đã xảy ra, cách ông đã nói với ông ấy về việc Si-môn được Ngài bày tỏ, cha của ông, và vân vân.

99 Rồi khi ông đến trong hàng, có thể là một hàng người cầu nguyện, có thể đã ở ngoài cửa tọa, tôi không biết. Nhưng bất cứ nơi nào ông đến, và Chúa Jêsus để mắt đến ông lần đầu tiên, Ngài phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có chút chi dối trá!”

Ông nói, “Thưa Thầy, Ngài đã từng biết tôi khi nào?”

100 Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi ở dưới cây, Ta đã thấy ngươi.” Đó là sự nhận dạng về những đặc tính của Đức Chúa Trời được xúc dầu.

101 Nói, “Thưa Thầy, Ngài là Con Đức Chúa Trời!” Đó là gì? Những đặc tính của Ngài đã xác nhận Ngài. Ông đã biết bởi Kinh Thánh rằng đó là Người được xúc dầu đó, Đức Chúa Trời đã xúc dầu trong xác thịt. Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, đang hòa giải thế gian với chính Ngài. Ông nói, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời. Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên.”

102 Chúa Jêsus phán, “Bởi vì Ta đã nói điều đó, các ngươi tin Ta không? Các ngươi sẽ thấy điều vĩ đại hơn thế này.”

103 Bây giờ, có những người đứng bên cạnh, không tin Điều đó. Họ nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun, Người là một thầy bói.”

104 Chúa Jêsus phán, “Ta tha thứ cho các ngươi về điều đó. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến để làm điều giống như vậy, một lời chống lại Nó sẽ không bao giờ được tha thứ trong đời này hay đời sau.”

105 Đấy, sự chuộc tội chưa được thực hiện. Đấy, không thể có, anh em không thể có...Anh em không thể bị ném vào địa ngục trước khi anh em đến với sự phán xét. Đất nước này sẽ không làm điều đó, Đức Chúa Trời cũng không. Đấy, anh em đang ở

trong một nơi, chờ đợi trong xiềng xích của nhà tù cho đến khi anh em nhận được sự phán xét. Và, anh em thấy, Ngài không thể sai họ đi, bởi vì sự chuộc tội chưa được thực hiện.

¹⁰⁶ Nhưng sau sự chết, sự chôn cất của Ngài, và Dấu hiệu đến từ Huyết, Đức Thánh Linh, thế thì, nói chống lại Điều đó, đó là một tội lỗi không thể tha thứ. Chỉ một lời là tất cả những gì anh em phải nói chống lại Nó, thì không bao giờ có sự tha thứ ở đâu cả. Một lời chống lại Nó, đấy, thật là một điều quan trọng.

¹⁰⁷ Bây giờ, vậy thì chúng ta thấy lần nữa, điều này xác nhận Ngài là Đấng Mê-si được xúc dầu. Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ, Sự Chuộc tội cho những ngày sau rốt, Đấng Christ làm sự đền tội cho những ngày sau rốt. Bây giờ, với Na-tha-na-ên, ông—ông—ông đã tin Điều đó và nhận ra Ngài.

¹⁰⁸ Có một người đàn bà nhỏ bé lần nọ đi ra giếng ở Si-kha, một thành phố của—của Sa-ma-ri. Chúa Jê-sus cần phải đi qua đó khi Ngài đang trên đường đi xuống, ngay xuống đồi từ Giê-ru-sa-lem, đến ngay Giê-ri-cô, nhưng Ngài đã đi vòng quanh Sa-ma-ri. Ngài phán Ngài “cần phải đi,” Cha đã dẫn dắt Ngài qua đó. Khi Ngài đi qua đó, Ngài đã sai các môn đồ đi. Và ngồi xuống, tự hỏi, tôi đoán, đó là gì.

¹⁰⁹ Bây giờ hãy nhớ, Thánh Giảng 5:19, Chúa Jê-sus phán, “Quả thật Ta nói cùng các ngươi, Con không thể làm điều gì trong chính Ngài, ngoài những gì Ngài thấy Cha làm.” Bây giờ nên nhớ, Ngài không hề làm một phép lạ nào, không phải vì Ngài *đã nghe* điều đó, trong khi Ngài “đã thấy” nó. “Con không làm điều gì cho đến khi Ngài thấy Cha làm điều đó trước tiên.”

¹¹⁰ Đấy, điều đó cho thấy Ngài là gì, Đấng Tiên Tri đó, Đấng Tiên Tri Đức Chúa Trời. Còn hơn cả một Đấng Tiên Tri, Ngài là Đức Chúa Trời! Tất cả những gì các nhà tiên tri đã có, đều ở trong Ngài. Các tiên tri chỉ có một phần của Lời. Ngài đã có tất cả Lời, Ngài là Lời trong sự trọn vẹn của Nó. Nhưng để ý, “Đức Chúa Trời đã phán nhiều lần, qua những phần nhỏ. Trong ngày sau rốt này, sự trọn vẹn của Lời đã đến trong Đức Chúa Jê-sus Christ Con Ngài, Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta.”

¹¹¹ Người đàn bà nhỏ bé này, có tiếng xấu, đôi khi chúng ta gọi

bà ấy, là gái điếm. Có lẽ đứa trẻ đã bị đuổi ra đường. Đôi khi giống như bây giờ, nó không hoàn toàn là những kẻ phạm tội ở tuổi vị thành niên, mà chính là những kẻ phạm tội lỗi là cha mẹ, hãy để người phụ nữ nhỏ bé đó ra ngoài và hành động như thế. Có lẽ một người phụ nữ nhỏ bé xinh đẹp, cô ấy bước lên đó để lấy một xô nước, khoảng mười một giờ.

112 Bây giờ hãy nhớ, nếu anh em đã từng ở trong sự định hướng, họ đã không thay đổi một chút nào, thì đó vẫn là những phong tục giống như vậy. Những người nữ đi ra ngoài, những người nữ đồng trinh đi sớm đến giếng và lấy nước của họ. Một gái điếm hay một người có tiếng xấu không thể đi với họ. Họ sẽ không trộn lẫn với nhau.

113 Cô ấy phải đi ra sau khi những người còn lại của họ đã đi qua. Cô ấy đến, có lẽ mệt mỏi, có lẽ cô đã có người bạn trai mới đó, chồng cô đêm đó. Cô đi ra, cầm bình nước này, cô đặt nó xuống. Đặt nó, thả cuộn dây xuống, để rơi nó xuống, cô nghe một Người nói, “Hãy cho Ta uống.”

114 Cô nhìn qua và cô thấy một Người đàn ông trung niên đang đứng đó, hầu như râu Ngài bạc phơ. Ngài chỉ khoảng ba mươi tuổi, nhưng Kinh Thánh nói Ngài trông như năm mươi. “Ngài là một người chưa quá năm mươi tuổi, mà nói Ngài đã thấy Áp-ra-ham sao?”

115 Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, TA HẰNG HỮU.” Thấy không? Đấy, họ đã không hiểu Nó. Ngài đang giữ sạch những kẻ ăn bám khỏi Ngài.

116 Ngày nay chúng ta phải cầu xin và nài xin, và vồ về và van xin, và thuyết phục và hứa với những Cơ-đốc nhân, đến với nhà thờ, “Nếu họ đến nhà thờ, chúng tôi sẽ làm như vậy.”

117 Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở trên đất, Ngài đã có quá nhiều người ở với Ngài. Ngài nhìn quanh và thấy hội chúng, Ngài muốn đuổi họ đi, Ngài phán, “Nếu các người không ăn thịt Con Người và uống Huyết Ngài, thì các người không có Sự Sống trong các người.”

118 Bạn có thể tưởng tượng một bác sĩ đang ngồi ngoài đó không? “Tại sao,” nói, “Người này muốn chúng ta là một ma cà rồng uống

huyết người. Uống Huyết Ngài không? Vô lý! Tất cả những người các ngươi hãy bỏ đi và để mặc Người điên đó.” Họ bỏ đi.

119 Ngài không hề giải thích Điều đó. Ngài không phải giải thích Nó. Ngài làm lung lay đức tin của anh em lúc nào đó để xem anh em sẽ làm gì. Và Ngài đang làm điều tương tự trong thời đại này, vâng, hãy để nó có vẻ ma quái đối với anh em một chút, để xem anh em đang đứng ở đâu, liệu anh em có thực sự tin không.

120 Hãy nhớ, họ...-các môn đồ, được Đức Chúa Trời định trước, không hề di chuyển. Họ cũng không thể giải thích Nó, nhưng họ không muốn di chuyển. Rồi Ngài đến lần nữa, Ngài phán...

Tất cả hội chúng đó đã bỏ đi, hàng ngàn người.

121 Ngài phán với bảy mươi người đang ngồi đó, những mục sư của Ngài đã được phong chức để đi ra và giảng đạo trước mặt Ngài, Ngài phán, “Ta sẽ rung lắc họ và xem họ ở đâu.” Vì vậy Ngài phán, “Ồ, các ngươi sẽ nói gì khi các ngươi thấy Con Người lên Trời từ khi nào Ngài đến?”

122 “Con Người lên Trời sao? Chúng ta câu cá với Ngài, chúng ta nằm trên bờ sông với Ngài. Chúng ta dùng bữa với Ngài. Chúng ta đã thấy máng cỏ Ngài được sinh ra. Chúng ta biết mẹ Ngài, các anh em của Ngài. Và Con Người này đi lên từ đâu Ngài đến? Ngài đến từ Na-xa-rét! Đây là một câu nói khó.” Họ cũng bỏ đi. Họ nói, “Chúng tôi không thể hiểu Điều này.” Anh em hiểu không? Điều gì đã xảy ra? (Không hề lay chuyển các môn đồ. Họ không thể giải thích Điều đó.) Tất cả họ bỏ đi. Ngài không hề giải thích Nó. Ngài không phải làm vậy.

123 Ngày nay chúng ta có những cây trong trong nhà kính, được gọi là những Cơ-đốc nhân, người nào đó anh em phải phun thuốc và vuốt ve và chiều lòng, “Và anh sẽ cho tôi sự thông công, anh sẽ hợp tác, anh sẽ làm *điều này* chứ?”Ồ, các bạn là một đám cây nhà kính! Chúng ta cần một Cơ-đốc nhân chân chính nào đó, được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Và điều đó sẽ không có sự hợp tác, không có gì khác, họ không muốn gì cả.

124 Chúa Jêsus quay lại, nhìn các môn đồ, phán, “Các ngươi cũng sẽ đi chẳng? Các ngươi cũng muốn đi chẳng?” Ngài phán, “Ta đã

chọn mười hai người trong các người, và một trong các người là ma quỷ. Tại sao người cũng không đi?”

125 Lúc đó Phi-e-rơ đã nói những lời đáng nhớ đó, “Lạy Chúa, chúng tôi có thể đi đâu? Chúng tôi được thuyết phục, chúng tôi biết rằng Ngài là Nguồn Sự Sống được xác nhận. Ngài có Lời, và chỉ Nó thôi. Chúng tôi bị thuyết phục.”

Người phụ nữ nhỏ bé này đang đứng đó. Phán, “Hãy cho Ta uống.”

126 Bà nói, “Không phải là phong tục, chúng ta có sự phân biệt, chúng ta không có chuyện như vậy ở đây.”

127 Ngài đã cho bà biết ngay rằng không có sự khác biệt giữa người Do Thái hay bất cứ điều gì. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây.”

Bà nói, “Tôi không có chồng.”

128 Ngài phán, “Người đã nói sự thật. Người đã có năm đời chồng, và người mà người đang sống với bây giờ không phải là của người.”

129 Bây giờ hãy xem người đàn bà đó. Điều gì đó đã xảy ra, Hạt giống được định trước nhỏ bé đó trong lòng bà!

130 Khi Ngài phán Điều đó với những người Pha-ri-si đó, hãy nhìn họ, họ chỉ bôi đen những gì họ đã tuyên xưng. Họ xưng nhận là những Cơ-đốc nhân, họ tuyên xưng là những người đi theo, họ tuyên bố yêu mến Ngài. Nhưng khi Lẽ thật đến, Nó đã bôi đen họ.

131 Nhưng khi *Điều này* đến, Nó mang đến Sự sống, Nó lấy đi sự đen tối và làm cho tất cả trở nên trắng. Nói, “Nơi...”

132 Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một Đấng Tiên Tri. Bây giờ, chúng ta đã không có một đấng trong bốn trăm năm.” Thấy không? “Tôi nhận biết rằng Ngài là một Đấng Tiên Tri. Bây giờ, chúng ta biết rằng khi Đấng Mê-si đến, sự nhận dạng của Ngài sẽ là loại đặc tính đó, Ngài sẽ nói cho chúng ta biết những điều này.”

Ngài phán, “Ta là Đấng ấy đang phán với người.”

133 Và, dựa trên đó, bà đã đánh rơi bình nước, đi vào thành và nói, “Hãy đến, xem một Người đã nói với tôi những điều tôi đã làm. Há đây chẳng phải là chính đặc tính của Đấng Mê-si được xúc dầu là Lời, mà biết những suy nghĩ trong lòng? Đây chẳng phải là Đấng Mê-si sao?” Ô, chao ôi!

134 Hãy xem, người đàn bà bị bệnh băng huyết, Ngài đã được nhận dạng với bà, bởi đặc tính của Ngài, rằng Ngài là Đấng Mê-si. Người đàn bà bị bệnh băng huyết đã xác nhận Ngài, là Lời.

135 Hê-bơ-rơ 4:12, Kinh Thánh nói rằng, “Lời của Đức Chúa Trời mạnh hơn gươm hai lưỡi, và một Đấng Phân Biệt những ý tưởng trong lòng,” (Bao nhiêu người biết điều đó?) “trong tâm trí.” Đó là những gì Lời là. Anh chị em tin Ngài là Lời không? Anh chị em có tin Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không? Ứ-m. Điều đó giải quyết nó, nếu anh em tin Điều đó.

136 Để ý, người phụ nữ nhỏ bé này nói, “Nếu như tôi có thể thật sự chạm vào Ngài! Tôi không quan tâm họ nói nhiều về Ngài như thế nào. Tôi tin rằng Ngài đúng như những gì Ngài đã nói. Nếu tôi có thể chạm vào Ngài, tôi sẽ được khỏe mạnh.” Vì vậy bà đã lén qua và chạm vào Ngài. Đi trở lại trong cử tọa.

Chúa Jê-sus dừng lại, và phán, “Ai đã rờ đến Ta?”

137 Và Phi-e-rơ đã cố gắng làm cho Ngài giống như Ngài bị loạn thần kinh, ông nói, “Ồ, mọi người! Đừng nói những điều như thế, tại sao, họ sẽ không biết nghĩ gì về Ngài. Một Người trong địa vị của Ngài, và rồi nói, ‘Ai đã rờ đến Ta?’ Mọi người đang chạm vào Ngài.”

138 Ngài phán, “Nhưng Ta nhận biết Ta đã trở nên yếu đi, sức mạnh đã ra khỏi Ta.” Biết điều gì đó đã xảy ra!

139 Bây giờ hãy xem, hãy xem những gì đến, cú sốc lớn tiếp theo. Ngài đã nhìn quanh cho đến khi Ngài tìm thấy bà, và Ngài đã nói cho bà biết tình trạng của bà, đức tin của bà đã cứu bà. Bà đã... Ngài được xác nhận là Lời của Đức Chúa Trời, biết những bí mật của lòng. Ô, chao ôi! Lời phân biệt thân thể, phân biệt tấm lòng.

140 Bây giờ chỉ một lát, để kết thúc. Bây giờ, như Hê-bơ-rơ 13:8 là đúng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” anh em tin Điều đó không? Bây giờ tôi đang bỏ qua

nhiều điều tôi nên nói ở đây. Thế thì, tính cách của Ngài sẽ xác nhận Ngài bây giờ trong thời điểm hiện tại này, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, giống như Ngài đã có lúc đó. Đúng thế không? Ngài đã hứa điều đó. Và, hãy nhớ, đặc tính phẩm cách của Ngài là sự nhận dạng của Ngài. Bao nhiêu người hiểu điều đó, hãy giơ tay lên. Đặc tính của Ngài là sự nhận dạng của Ngài.

¹⁴¹ Giống như những người đến từ Em-ma-út, như tôi nói điều này. Chúa Jêsus đã bị đóng đinh. Tất cả họ đều buồn bã. Họ đã ở trong mồ mả. Bây giờ họ nói, “Người nào đó đến và đánh cắp Ngài.” Một ngày kia Ngài bước ra khỏi bụi cây nào đó và bước đi với họ, khi Ngài đi qua Em-ma-út. Và họ nói...

Ngài phán, “Tại sao các người—tại sao các người rất buồn?”

Người ấy nói, “Ồ, Ngài chỉ là người lạ ở đây.”

¹⁴² Và rồi khi Ngài đưa họ vào bên trong, Ngài đã làm điều gì đó giống như Ngài đã làm trước khi Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá. Đó là đặc tính của Ngài khi làm điều đó theo cách đó. Và họ nhanh chóng nhận ra, bởi đặc tính của Ngài, rằng đó cũng chính là Chúa Jêsus đã bị đóng đinh trên thập tự giá. A-men.

¹⁴³ Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại từ kẻ chết, và ngày nay đặc tính phẩm cách của Ngài, như nó, giống như nó đã có lúc đó! Và sự trở lại của thời Sô-đôm, như Chúa Jêsus đã nói tiên tri, điều tương tự xảy ra “khi Con được bày tỏ cho dân sự.” Đó là sự nhận dạng về đặc tính của Ngài. Hê-bơ-rơ 4:14 và 15, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta bây giờ có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta,” thật giống như Ngài đã có lúc đó. Anh em có tin điều đó không? Sự yếu đuối của chúng ta chạm vào Ngài.Ồ, nếu điều đó chạm đến Ngài, Ngài sẽ hành động như thế nào nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi? Đặc tính của Ngài sẽ giống như vậy. Rồi Ngài hành động giống như Ngài đã làm khi người đàn bà chạm vào áo Ngài. Bạn có tin điều đó không? Ngài đã từng sống, Ngài đã từng sống, và những đặc tính của Ngài vẫn xác nhận Ngài ngày nay như Ngài đã sống lúc đó. Các bạn tin điều đó với cả tấm lòng không? Đức Chúa Trời, được xác nhận bởi đặc tính của Ngài, xác nhận Ngài.

Chúng ta hãy cúi đầu.

¹⁴⁴ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con chỉ là những người nam và những người nữ đang ngồi ở đây tối nay. Nhưng chúng con, như đã nói, đang nắm giữ Đức Chúa Trời khi chúng con chạm vào Lời. Và, Cha ôi, con sợ cố gắng nói điều gì đó mà không có ở đây. Con sợ cố gắng đưa ra sự giải thích của riêng con với Nó, bởi vì nó có thể sai. Và Ngài đã phán, “Hễ ai bớt một Lời ra khỏi Nó, hay thêm một lời vào Nó, phần của người đó sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống.” Đời sống con sẽ có ích gì, Chúa ôi, nếu con làm điều xấu xa như thế? Vì vậy con chỉ nói Nó theo cách của Nó.

¹⁴⁵ Và, Cha ôi, Cha đã hứa rằng Cha sẽ xác nhận Nó. Con tin rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết, cách đây hai ngàn năm, và đang sống lại tối nay, kêu gọi một dân sự đơn sơ đúng như Ngài đã luôn làm, một người ở đây và một người ở đó; không có nhóm, không có tổ chức, không có cách cư xử vĩ đại của những gì con người đã làm. Nhưng Ngài đã phán Ngài sẽ lấy một dân ra khỏi dân Ngoại, một dân, “Hai người trong một cánh đồng; Ta sẽ để lại một người, lấy đi một. Hai người trên giường; Ta sẽ để lại một người, lấy một người,” một dân ở đây và ở đó, vì cơ Danh Ngài, Nàng Dầu.

¹⁴⁶ Con tin rằng tính cách của Ngài xác nhận Ngài. Ngài đã hứa, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm,” cũng sẽ xảy ra trong ngày Ngài được bày tỏ, Lời. Chính Lời, của thời đại này, được cho là bày tỏ chính Lời, giống như Lời đã đến với các tiên tri. Và, Cha ôi, chúng con thấy Giảng đang đứng đây trên đất, và có—có Lời mà ông đang bày tỏ. Và Kinh Thánh nói, “Lời luôn luôn đến với đấng tiên tri.” Và Lời đã trở nên xác thật lúc đó, vì vậy Lời đó bước ra ngay trong nước, đến với Giảng. Lời đã đến với nhà tiên tri.

¹⁴⁷ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, xin đến tối nay, con cầu nguyện, và giúp đỡ chúng con. Xin giúp đỡ sự không tin của chúng con. Xin tha thứ cho những thiếu sót của chúng con. Xin chữa lành người đau ốm và bệnh tật. Một Lời từ Ngài, Chúa ôi, sẽ có ý nghĩa hơn bất cứ điều gì con người có thể nói. Chỉ cần Ngài phán, Cha ôi, chỉ một Lời sẽ có ý nghĩa rất nhiều. Bây giờ, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Chúng con giao phó chính mình cho Ngài bây giờ. Và chúng con cầu nguyện rằng

khi chúng con rời khỏi và đi về nhà mình tối nay, chúng con sẽ nói giống như những người từ Em-ma-út, khi họ thấy Ngài làm điều gì đó để xác nhận với họ rằng Ngài là Chúa đã sống lại. Cho dù họ có nói thế nào đi nữa, “Họ đã đánh cắp thân thể Ngài đi, và—và họ đã làm *điều này, điều kia, hay điều nọ,*” họ tự biết rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Tối nay Ngài sẽ tỏ cho chúng con thấy chính Ngài sống động lần nữa không? Và gọi những người trong thành phố đẹp đẽ này và xung quanh, đó là sự định trước cho Sự Sống, cho Ngài. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁴⁸ Bây giờ, tôi sẽ hỏi anh em bây giờ trong khoảng mười lăm phút. Chúng ta sẽ trở chỉ khoảng mười phút. Tôi sẽ đi nhanh. Tôi muốn gọi những thẻ cầu nguyện. Tôi tin Billy...G, những thẻ cầu nguyện G, đó có phải là những thẻ được phát ra không? G, thẻ cầu nguyện G, chúng ta hãy lấy một đến mười lăm hay hai mươi, gì đó. G, một. Bao nhiêu...Ai đã có thẻ G, số một, hãy giơ tay lên, xem thử nó có ở đây không. [Băng trống—Bt.] Và, hãy nhớ, giữ thẻ cầu nguyện của bạn, bạn sẽ được cầu nguyện cho. Nếu bạn không có được nó tối nay, chúng ta sẽ có được nó. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười, ngay trên đây nhanh nhất có thể, và đi ngay qua đây và xếp hàng. Được rồi. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy. Ba người bị thiếu trong đó. Bảy, bảy, và một, hai, ba...Hãy đếm chúng, Roy, cho tôi. Được rồi, mười. Được rồi, một đến mười. Bây giờ mười lăm, G, một đến mười lăm, đó là mười lăm-...hay mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm. Được rồi. Chúng ta hãy—chúng ta hãy dừng lại ở đó, chỉ điều này. Được rồi.

¹⁴⁹ Bây giờ chúng ta—chúng ta đang cố gắng giữ lời của mình, đây, để ra về trước chín giờ ba mươi, nhưng chúng ta sẽ không làm điều đó tối nay, tôi—tôi—tôi biết. Nhưng bây giờ tôi muốn mọi người tập trung chú ý.

¹⁵⁰ Bây giờ, nếu tôi đã nói Lẽ thật và nói với anh em rằng những điều này được cho là, và ở đây nó có trong Kinh Thánh, rằng đây là thì giờ. Các bạn có thể đã được dạy trong một trường khác. Những người Pha-ri-si cũng vậy. Nhưng Kinh Thánh nói, trong thời đó, “Một trinh nữ sẽ chịu thai,” Ngài...Nàng đã chịu thai.

Ông nói những đặc tính của Đấng Mê-si sẽ là vậy. Nó đã là vậy. Nhưng họ không tin Nó. Điều đó không ngăn cản Ngài cứ tiếp tục như vậy. Giống như bây giờ. Chúng ta đang sống trong những giờ cuối cùng của ngày sau rốt.

¹⁵¹ Khoa học nói còn ba phút nữa là đến nửa đêm. Tôi nghĩ nó muộn hơn bây giờ, hầu hết mọi lúc. Chủ nghĩa cộng sản đã gieo rắc khắp đất nước, và những thầy giảng đã đi theo chủ nghĩa cộng sản thay vì Đấng Christ. Trông giống như nó đi ra cố gắng lên án điều đó, tại sao không nhìn thấy thời đại chúng ta đang sống? Chủ nghĩa cộng sản, chúng ta không có...Chao ôi, chao ôi! Tôi không sợ chủ nghĩa cộng sản. Chính là sự Đến của Chúa sẽ bắt lấy anh em nào không chuẩn bị, là những gì nó xảy ra, với hội thánh. Bây giờ hãy để mọi người, tất cả nước Mỹ hãy hướng về Đức Chúa Trời, và xem điều gì xảy ra với chủ nghĩa cộng sản. Anh em phải tìm ra bệnh, và rồi có được thuốc chữa.

¹⁵² Bây giờ, mọi người cung kính, xin đừng di chuyển xung quanh. Bây giờ, bao nhiêu người ngoài kia không có thể cầu nguyện, và anh chị em muốn Đức Chúa Trời chữa lành cho mình? Cứ giơ tay lên, nói, “Tôi—tôi—tôi—tôi đang tin.” Cho dù bạn ở đâu.

¹⁵³ Bây giờ nhìn xem, tôi nghĩ *cái này* đang hoạt động, [Anh Branham gõ nhẹ và thổi vào micrô—Bt.] *cái này*. Được rồi. Nếu anh em có...Các bạn có thể nghe tôi ở đây không? Được rồi. Được rồi. Bây giờ anh em hãy theo dõi nó, Anh Roy.

¹⁵⁴ Bây giờ, một Lời từ Đức Chúa Trời sẽ có ý nghĩa nhiều hơn tất cả những gì tôi có thể nói.

¹⁵⁵ Bây giờ, khi nhìn từ đây, thật khó, điều này—điều này đã luôn luôn là vậy. Đây, ánh sáng chiếu ngay vào mặt anh em, và hầu như khó nhìn thấy ở ngoài đó để nhìn thấy mọi người.

¹⁵⁶ Và tôi không biết. Tôi không thể nhìn thấy một người, thực sự, mà tôi có thể thấy bây giờ mà tôi biết. Bao nhiêu người trong các bạn là người lạ với tôi, hãy giơ tay lên, biết rằng tôi không biết gì về các bạn. Tôi đoán ở khắp mọi nơi. Bao nhiêu người trong hàng cầu nguyện biết tôi không biết gì về anh chị em? Hãy giơ tay lên. Tất cả dọc theo hàng người cầu nguyện ở đó, nếu các

bạn có thể nghe tôi, hãy giơ tay lên nếu—nếu tôi là người lạ. Mọi người.

157 Bây giờ Ngài là gì? Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta. Người đàn bà đó đã chạm vào áo Ngài, bà ấy cũng có thể không có thể cầu nguyện, nhưng bà đã chạm vào Ngài và, khi bà làm vậy, điều gì đó đã xảy ra. Bây giờ bạn chạm vào cùng một cách, chạm vào Ngài. Bao nhiêu người biết rằng Hê-bơ-rơ, chương thứ 4, nói, “Bây giờ Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta”? Bao nhiêu người biết điều đó?Ồ, Ngài sẽ bày tỏ đặc tính giống như vậy của Ngài không? Nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Ngài sẽ như vậy. Được rồi. Bây giờ, đây có phải là...

158 Anh Pearry, anh mang họ đến cho tôi bây giờ. Bây giờ tôi muốn mọi người thật sự cung kính. Ngay đây, ngay tại đây, chị ơi.

Bây giờ, chị có thể nghe tôi nói không? Bây giờ, tôi không biết. Chị hãy quan sát xem ai ở trên—kỹ sư ở đó, bởi vì tôi không biết làm thế nào.

159 Một khái tượng. Bây giờ, hãy nhớ, tôi không phải là Đấng Mê-si, tôi không phải là Đấng Christ. Nhưng Ngài ở đây. Đó là những gì tôi đang cố gắng để anh em thấy, Ngài ở đây, Ngài đang giữ Lời Ngài.

160 Bây giờ, nếu người phụ nữ này bị đau, tôi không biết. Tôi không biết chị ấy. Chị ấy lớn hơn tôi. Chúng tôi có lẽ sinh ra cách nhau nhiều năm, và cách nhau hàng dặm, đây là lần đầu tiên chúng tôi gặp nhau.

161 Bây giờ, điều đó thật giống như Chúa chúng ta đã gặp một người đàn bà, trong Thánh Giăng 4. Tôi đang cố gắng làm cho nó rõ ràng đến nỗi chị không thể tránh khỏi việc nhìn thấy nó, thế thì, tại Tòa Phán xét, không có máu trên tay tôi vào ngày đó. Bây giờ, Chúa Jê-sus đã hứa rằng trong những ngày sau rốt điều này sẽ xảy ra lần nữa. Khi chúng ta đi suốt tuần này, anh em sẽ thấy. Đó là một lời hứa.

¹⁶² Bây giờ, tôi không biết quý bà, đây là một người nam và một người nữ gặp nhau lần đầu tiên. Bây giờ, nếu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ cho tôi chị ở đây để làm gì, hay người nào khác, hoặc những gì chị đang làm, hoặc chị không ổn điều gì, hoặc những gì chị đã làm, nếu đó là vấn đề tài chính, trong gia đình, bất kể nó là gì, nó sẽ phải đến từ Quyền năng siêu nhiên nào đó, bởi vì tôi không biết chị. Bao nhiêu người sẽ làm chứng cho điều đó, nó phải đến qua một Quyền năng siêu nhiên? Bây giờ, anh có thể đóng vai giống như người Pha-ri-si, nói đó là một...(Ở phía bên kia, Anh Roy, đấy.) Anh em có thể đóng vai giống như những người Pha-ri-si, và nói, “Đó là một tà linh,” mà nhiều người làm. Thế thì, đó là giữa anh em và Đức Chúa Trời. Thế thì anh em có phần thưởng của họ. Nhưng nếu anh em nói, “Đó là của Đức Chúa Trời,” thì anh em có phần thưởng của Ngài. (Bây giờ, điều đó tốt hơn. Cảm ơn anh.)

¹⁶³ Bây giờ cứ nhìn tôi một chút. Như Chúa Jêsus đã phán...Khi Phi-e-rơ và Giảng đi qua cánh cổng được gọi là Đẹp, nói, “Hãy nhìn xem tôi.” Tôi—tôi không biết chị. Và bây giờ nếu Đức Thánh Linh, Người nào đó ngoài tôi, sẽ đến và bày tỏ những gì trong lòng chị, thì Kinh Thánh đã nói, “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi, Đấng Phân Biệt những ý tưởng, những ý định trong lòng.” Đó chính xác là những gì Kinh Thánh nói. Vậy thì, điều đó bày tỏ bí mật của tấm lòng. Bây giờ, đó sẽ là đặc tính của Đức Chúa Trời, Lời được bày tỏ trong thời đại này. Bao nhiêu người tin điều đó bây giờ? Được rồi. Ừ-m. Bây giờ anh em thấy nó là gì không?

¹⁶⁴ Bây giờ tôi đã giảng điều đó, nói với anh em về điều đó, nhưng nó có đúng không? Đó là điều tiếp theo, đấy. Bây giờ, nếu nó đúng, mỗi người trong anh em...Nếu nó không đúng, chị ấy sẽ biết điều đó. Chắc chắn, chị ấy sẽ biết điều đó. Chị cũng sẽ biết điều đó. Nhưng nếu nó không đúng, thì tôi—tôi—tôi đã làm chứng sai về Đấng Christ. Nếu điều đó là thật, mỗi người trong các bạn nên dâng tấm lòng của mình cho Ngài, nên tin Ngài hết lòng, và vươn tới và tin nhận Ngài vì bất cứ điều gì anh chị em cần. Đúng vậy.

¹⁶⁵ Bây giờ cầu xin Đức Thánh Linh xác nhận chính Ngài trong

Danh Chúa Jêsus Christ. Bây giờ, tôi không biết chị ở đó để làm gì. Chị trông giống như một người phụ nữ xinh đẹp, giống như người mẹ đang đứng đó, và đó là tất cả những gì tôi biết về chị. Nhưng Đức Thánh Linh có thể bày tỏ chị ở đây vì điều gì, nan đề của chị là gì, hay điều gì đó. Chị sẽ biết đó là sự thật hay không. Bây giờ, chị có, những gì chị muốn cầu nguyện cho, là điều gì đó giống như những cơ bắp trên khuôn mặt của chị. Đó là bệnh thần kinh, giống như, các cơ trên khuôn mặt của chị. Bây giờ, nếu điều đó đúng, hãy giơ tay lên. Các bạn tin không?

Bây giờ, bây giờ anh em có thể nói, “Anh ấy chỉ đoán điều đó.”

¹⁶⁶ Vậy thì, chị ấy là một người tốt. Bây giờ, cứ nhìn ở đây một chút, chị ơi. Tôi không biết Ngài đã nói gì với chị. Nhưng bất kể nó là gì, nó là thật. Chị—chị là nhân chứng của điều đó bây giờ, phải không? [Chị ấy nói, “Đúng vậy.”—Bt.] Đúng vậy. [“Trong hai mươi năm.”] Chao ôi! Chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành chị vì điều đó không? Bây giờ, chị biết Đó là sự Hiện diện của Ngài, có Điều gì đó ở đây biết chị, Điều gì đó. Giống như Chúa Jêsus đã phán với người đàn bà ấy, Ngài đã biết nan đề của bà ở đâu, bây giờ Ngài biết nan đề của chị ở đâu.

¹⁶⁷ Và có vẻ như chị đang mang gánh nặng cho người nào khác. Đó là của chị...Đó là một người đàn ông, đó là chồng chị. Anh ấy, cũng ở đây. Đúng vậy. Và—và chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể bày tỏ rắc rối của chồng chị cho tôi không? [Chị ấy nói, “Vâng, tôi tin.”—Bt.] Anh ấy là một người đau ốm thật sự, anh ấy bị biến chứng. Một điều đang làm phiền anh ấy, là bệnh tim. Anh ấy bị bệnh tim. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. [“Đúng vậy.”] Anh ấy cũng bị chứng thoát vị. [“Đúng vậy.”] Đúng vậy. Thấy không? Đúng không? Vâng. Thực sự lo lắng, vâng, thực sự lo lắng. Điều đó đúng, phải không? [“Vâng.”]

¹⁶⁸ Nếu như Chúa Jêsus bày tỏ cho tôi! Ngài đã nói cho Phi-e-rơ biết ông là ai. Nếu Ngài bày tỏ cho tôi chị là ai, chị sẽ tin đó là Ngài chứ? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Chị không đến từ đây. [“Không.”] Chị đến từ phía đông của nơi đây, chị đến từ Louisiana. [“Đúng.”] Đúng vậy. Đúng thế. Và tên chị là Bà Coleman. [“Đúng vậy.”] Hãy

trở về nhà, Chúa Jêsus Christ làm cho chị khỏe mạnh. Đức tin của chị chữa lành chị.

169 Bây giờ hãy tin. Các bạn có tin hết lòng không? Chúa Jêsus Christ đang xác nhận chính Ngài trong sự sống lại của Ngài! Các bạn hiểu tôi muốn nói gì không? Bây giờ, bất cứ ai có tâm trí bình thường, đều biết rằng không có con người nào có thể làm điều đó.

170 Bây giờ, các bạn ở ngoài đó, các bạn nói với Đức Chúa Trời như thế này, “Tôi—tôi—tôi biết người đó không biết tôi, vì vậy tôi sẽ cầu nguyện cho điều gì đó. Lạy Chúa, con có thể rờ đến áo Ngài không? Nếu đúng vậy, thì Ngài đã xác nhận chính Ngài trong sự sống lại của Ngài. Hãy quay lại, để con chạm vào Ngài, và rời Ngài phán qua người đó với con.” Hãy xem điều gì xảy ra. Cứ thử nó.

171 Ông thế nào, thưa ông? Mời ông đến lối này gần hơn một chút? Có nhiều người ở phía sau ông ở đó, đấy.

172 Mọi thứ bây giờ, đó là mọi—mọi linh của anh em, thật giống như một sự rung động. Anh em nắm bắt được điều đó, đấy, cũng biết suy nghĩ của họ, và nó trở nên, đấy, anh em bị lẫn lộn tất cả.

173 Anh có tin tôi là đây tớ của Ngài không? Anh có tin rằng Đấng Christ có thể bày tỏ cho tôi anh ở đây để làm gì không? Hãy nhớ, chúng ta sẽ gặp nhau tại Tòa Phán xét ngày nào đó và đưa ra lời giải thích cho điều này tối nay. Anh biết điều đó không? Vấn đề của anh, một trong chúng, là ở phía sau lưng bạn. Anh có nhiều bệnh. Anh bị đau lưng. Và đôi mắt của anh sắp chết, anh bị bệnh về mắt. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Bây giờ, anh cũng đang làm điều gì đó mà anh muốn tránh xa. Tôi nói điều đó có ổn không? Anh muốn bỏ thuốc lá đó. Và—và một điều khác, anh em đã có... anh em cảm thấy rằng đó là điều đã cản trở anh nhận lãnh Đức Thánh Linh. Bây giờ anh em muốn nhận lãnh Đức Thánh Linh, đó là một ước muốn trong lòng anh em. Đúng vậy, hãy vẫy tay như thế này.Ồ, nó đã lia khỏi anh em bây giờ, hãy đi, nhận lãnh Đức Thánh Linh, và được chữa lành. Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông.

174 Chị tin không? Bây giờ xin hãy thật cung kính. Bây giờ chúng ta thật sự trễ rồi, cứ ngồi yên một lát.

175 Chị thế nào? Chúng ta là những người xa lạ với nhau. [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Chúa Jêsus biết cả hai chúng ta. Bây giờ đừng sợ, đấy, chị hầu như...Đấy, cứ thư giãn, đó là sự Hiện diện của Ngài. Đấy, chính là điều đó. Đó là sự Hiện diện của Ngài. Bây giờ chị có một cảm giác thật lạ, kỳ lạ, hầu như một cảm giác êm dịu, giống như khiêm nhường. Thấy không? Bây giờ, đứng trong sự hiện diện của một người sẽ không làm cho chị cảm thấy như vậy.

176 Bao nhiêu người đã từng nhìn thấy Ánh Sáng đó, Trụ Lửa đó, Lửa? Nó được chụp ngay ở đây tại Texas, lần đầu tiên, lần thứ hai. Nó đang lơ lửng ngay bên người đàn bà, đấy, trong không gian này bây giờ. Tôi ước gì chị sẽ chỉ...nếu chị chỉ nhìn thấy.

177 Khi anh em...Ngừng di chuyển: đó là những gì xảy ra, đấy. Tối mai chúng ta sẽ có hàng người cầu nguyện này trước chín giờ, đấy, tôi—tôi đang giữ anh em quá lâu. Vậy thì, chúng ta hãy chuyển sang một người phụ nữ này. Chỉ một lát.

178 Chị tin không, đang ngồi đó? Vâng, vì sự đau ốm mà chị bận tâm, đó là điều sai trật. Thấy không? Chị ấy đã chạm vào cái gì? Tôi không biết người phụ nữ đó. Bà ấy đã chạm vào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Nhưng, hãy xem, tôi đã quay lưng lại với chị ấy, giống như điều đó đã xảy ra trong thời của Áp-ra-ham. Ở đây, nhìn lối này, chị ơi, chờ một chút. Chị dường như có một gánh nặng trong lòng. Đúng vậy. Đó là con gái của chị ở đó. Cô ấy có vấn đề với đôi tai của mình. Đúng vậy. Bây giờ chị tin bằng cả tấm lòng không? Được rồi, cứ tin bây giờ, và cô ấy sẽ khỏe lại.

179 Hiểu tôi muốn nói gì không? “Nếu người có thể tin, mọi sự đều có thể được.” Chị có tin không?

180 Có một cô gái trẻ đưa tay xuống phía sau đó, cô ấy đang nhìn thẳng vào tôi. Cô ấy đang bị bệnh tiểu đường. Cô có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh tiểu đường đó, đang ngồi dưới đó không? Được rồi, thế thì, cô có thể có những gì cô cầu xin. Cứ tin.

181 Quý bà ở đằng kia, bị bệnh ruột kết và bệnh bàng quang. Bà có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành điều đó, làm cho điều đó tốt đẹp không? Được rồi, bà có thể có những gì bạn yêu cầu. Bàn

tay của người phụ nữ nhỏ bé đó. Đấy, bây giờ nhìn xem, cứ hỏi cô ấy, Điều gì đó thật êm dịu đập vào cô ấy. Đấy, đức tin của cô ấy, đó là những gì đang làm điều đó. Không phải tôi. Đó là Đức Chúa Trời.

¹⁸² Đây, đây là một người đàn ông đang ngồi ngay ở đây. Ông ấy bị bệnh về phế quản, người đàn ông lớn tuổi này đang ngồi ngay ở đây đang nhìn tôi. Ông tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành điều đó, thưa ông? Người ngồi bên cạnh ông đang bị nhiễm trùng trong cơ thể. Đúng thế, chị ơi, hãy vẫy chiếc khăn tay của chị nếu đúng thế. Được rồi. Được rồi, tất cả quý vị hãy đặt tay lên nhau, hãy tin hết lòng. Cha và con gái, vậy tại sao không? Hãy đặt tay anh chị em lên nhau và tin hết lòng, Chúa Jêsus làm cho anh chị em khỏe mạnh.

Tôi—tôi thách thức đức tin của anh chị em để tin điều đó!

¹⁸³ Người phụ nữ đang ngồi ngay phía sau anh ở đó, bị đau dạ dày. Bà tin Đức Chúa Trời sẽ làm cho bà khỏe mạnh không, thưa bà? Đó là bệnh của bà. Nếu điều đó đúng, hãy đứng lên trên đôi chân của mình để mọi người có thể nhìn thấy. Thấy không? (Họ đang chạm vào ai ở ngoài đó?) Nói, tôi không nhầm, có mẹ của chị đang ngồi kế bên chị ở đó. Bà ấy bị nhiễm trùng ruột. Bà tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành điều đó không, thưa bà? Hãy đứng lên, và được chữa lành.

¹⁸⁴ Hãy tin! Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài xác nhận chính Ngài. Anh chị em có tin tôi là tiên tri của Ngài, hay là đây tớ của Ngài không? Điều đó khiến nhiều người vấp ngã, nói “tiên tri,” họ không hiểu.

¹⁸⁵ Nhìn đây. Chị có tin hết lòng không? Chị đang đau khổ với một sự lo lắng tột độ. Chị tin tôi có thể nói cho chị biết điều gì đã gây ra nó không? Chị bị tai nạn ô tô. [Chị ấy nói, “Đúng vậy.”—Bt.] Đúng vậy. Đúng vậy, một vụ tai nạn ô tô, và nó làm chị bị thương ở lưng và bị thương ở vai. Đúng thế không? Nó sẽ lia khỏi chị bây giờ. Thật sự thì giờ của cuộc sống cũng đã làm phiền nó, làm nó xao động, nhưng chị sẽ ổn thôi. Hãy đi, tin hết lòng. Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho chị khỏe mạnh, nếu chị tin. A-men.

¹⁸⁶ Bạn tin không? Bạn tin Ngài có thể chữa lành bệnh viêm

khớp không? Ồ, cứ tiếp tục bước đi lúc đó, Ngài sẽ làm cho bạn khỏe mạnh.

¹⁸⁷ Bao nhiêu người tin hết lòng, nói, “Tôi thật sự tin hết lòng?” “Nếu các người có thể tin!”

¹⁸⁸ Anh chị em tin Ngài chữa lành bệnh tiểu đường và làm cho người ta khỏe mạnh, với bệnh tiểu đường, và chữa lành họ không? Bạn tin điều đó không? Cứ tiếp tục bước đi, nói, “Lạy Chúa, con cảm ơn Ngài vì điều đó.” Hãy tin hết lòng, và anh sẽ được chữa lành.

¹⁸⁹ Bao nhiêu người tin ở ngoài đó bây giờ, với cả tấm lòng? Đứng, đây, các bạn đang di chuyển xung quanh, bạn đang làm phiền Nó, thưa các bạn. Tôi sẽ nói với các bạn, bao nhiêu người tin? Cứ giơ tay lên, nói, “Tôi tin bằng cả tấm lòng.”

¹⁹⁰ Bây giờ tôi sẽ yêu cầu anh em làm điều gì đó. Bây giờ, nếu Chúa Jêsus đã giữ Lời Ngài, và tin điều đó, và đã chứng minh điều đó cho anh em, Chúa Jêsus cũng đã phán điều này, sự ủy thác cuối cùng của Ngài cho Hội thánh của Ngài, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ tin.” Bây giờ bao nhiêu người tin? Ngài phán, “Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Các bạn có tin lời hứa đó không? Rồi đặt tay lên người nào đó bên cạnh bạn.

¹⁹¹ Nếu Ngài không chữa lành cho bạn, bạn sẽ chết. Bạn bị phủ bóng. Nhưng Chúa Jêsus Christ làm cho bạn khỏe mạnh. Bạn có tin điều đó không? Được rồi, hãy để...cứ tiếp tục và tin bây giờ, và bạn sẽ khỏe mạnh.

¹⁹² Hãy đến, thưa bà. Bà có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh lao và bệnh tiểu đường, làm cho bà khỏe mạnh không? Hãy...Được rồi, hãy đi, tin hết lòng, và được khỏe mạnh.

¹⁹³ Đang cầu nguyện, anh em có đang cầu nguyện cho nhau không? Hãy đặt tay lên nhau, chúng ta hãy cứ cầu nguyện, tất cả cùng nhau. Mọi người đặt tay lên nhau. Đã trễ rồi. Hãy đặt tay lên nhau, và chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁹⁴ Lạy Chúa Jêsus, chúng con tin chắc rằng Đức Chúa Trời xác nhận chính Ngài ở giữa dân sự Ngài. Những đặc tính của Ngài, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ôi

Chúa là Đức Chúa Trời, Ngài là Đấng đã hứa Lời, Ngài đã phán, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin. Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Những người này đã xưng nhận là những người tin, những người tin vào Chúa Jêsus đã sống lại Đấng đang xác nhận chính Ngài bây giờ bằng đặc tính giống như Ngài đã có khi Ngài còn ở đây trên đất, làm cho lời Kinh Thánh xác thực, rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Lạy Chúa Jêsus, với những tín hữu này đặt tay lên nhau, trong sự Hiện diện Thiêng liêng của Con Đức Chúa Trời đã sống lại, được xác nhận Đấng đã trở nên xác thịt giữa chúng con tối nay trong xác thịt của những người tin Ngài, Ta ra lệnh cho mọi linh ô uế, mọi đau ốm và bệnh tật, hãy ra khỏi những người này, khi những người tin này đặt tay lên nhau. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho điều đó được như vậy.

¹⁹⁵ Tất cả những người sẽ tin rằng sự chữa lành của bạn bây giờ, mà tin rằng ngay bây giờ, trong sự Hiện diện được xác nhận của Con Đức Chúa Trời sống lại, mà anh chị em tin rằng anh chị em có nhu cầu của mình được ban cho anh chị em, và sẽ xác nhận điều tương tự, đứng trên đôi chân của mình và nói, “Tôi chấp nhận nó với cả tấm lòng.” Hãy đứng lên, mọi người, trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ, mà sẽ tin. Ngợi khen Ngài! Hãy dâng Ngài sự ngợi khen và vinh hiển. Cứ đưa tay lên và tạ ơn Ngài. Đức Chúa Trời sẽ xác nhận mọi lời hứa mà Ngài đã hứa.

64-0311 Đức Chúa Trời Được Nhận
Diện Bởi Những Đặc Tính Của Ngài
Thính Phòng Municipal
Beaumont, Texas Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org